

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1999 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 95 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΔΡΑΧ.
Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 546 26 Τηλ. 530.756 - 538.495

ΦΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ι. ΠΟΛΕΜΗ 49
54248 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

“ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ ‘99”

Με μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκαν και φέτος στην Ν. Τρίγλια τα “Χρυσοστόμια ‘99” στην μνήμη του μεγάλου πατριώτη μας και Αγίου Ιερομάρτυρα Χρυσόστομου Σμύρνης, αλλά και όλων των Τριγλιανών και Μικρασιατών που υπέστησαν την μεγαλύτερη γενοκτονία από τους νεότουρκους.

Η Μικρασιατική καταστροφή δεν αποτελεί μόνο ένα μελανό σημείο της Ιστορίας αλλά για μας αποτελεί ορόσημο μνήμης του άγριου ξεριζωμού των δικών μας ανθρώπων από την γη που γεννήθηκαν και μεγαλούργησαν.

Ακόμη και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που έζησαν τον διωγμό και νοσταλγούν και ονειρεύονται τα παιδικά τους χρόνια στις όμορφες και αλύτρωτες πατρίδες τους.

Κανείς δεν ξεχνά ότι υπήρχε στα παράλια της Μικράς Ασίας μια άλλη Ελλάδα όμορφη και ευημερούσα που έδινε μακρόχρονα μηνύματα πολιτιστικής και οικονομικής ανάπτυξης και προόδου.

Αυτή την Ελλάδα θυμώμαστε αυτές τις μέρες και αυτούς τους ανθρώπους που έζησαν επί χιλιάδες χρόνια εκεί αναπολούμε.

Με αυτή τη συγκινησιακή φόρτιση αλλά με το χρέος να μην ξεχάσουμε πτέ, ζήσαμε και πάλι στην Ν. Τρίγλια για μια ακόμη φορά την τραγική επέτειο του ξεριζωμού. Στην κατάμεστη Εκκλησία ξαναζωντάνεψε τις μέρες με γλαφυρότητα και απλότητα ο Ιατρός και πρώην Πρόεδρος του συλλόγου μας κ. **Βακαλόπουλος Κώστας**. Αναφέρθηκε Ιστορικά στην ζωή και στο έργο του μεγάλου πατριώτη μας, του φλογερού Έλληνα και ποιμενάρχη Αγίου Χρυσόστομου Σμύρνης.

Αίσθηση προκάλεσε το μεγαλείο της νυχής του Χρυσόστομου να τροφοφέρει, να συμπαρασταθεί και να επουλώσει τις πληγωμένες καρδιές των Ελλήνων της Δράμας, της Τρίγλιας, της Σμύρνης στα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Έργα υποδομών και ανάπτυξης αλλά και φιλανθρωπίας και πρόνοιας

έχουν ακόμη και σήμερα την σφραγίδα του Χρυσόστομου.

Γι’ αυτό κατέληξε ο ομιλητής είναι χρέος των Τριγλιανών αλλά και όλων των Μικρασιατών να αναπαύσουμε την ψυχή του Αγίου μας σε έναν περικαλή Ναό, που θα ανεγείρουμε στην νέα μας πατρίδα, την Ν. Τρίγλια.

Στην Θεία Λειτουργία που παρέστησαν αρχές του Νομού και της Ν. Τρίγλιας χοροστάτησε ο επίσκοπος, ο ιερέας της Ν. Τρίγλιας και των γύρω χωριών, αλλά και οι συμπατριώτες μας, ο Αρχιμανδρίτης μοναχός Θεοδόσιος, και ο μοναχός Χρυσόστομος που τιμούν και συνεχίζουν την παράδοση των Τριγλιανών που από εκείνα τα χρόνια υπηρετούν την Εκκλησία και τον Θεό σαν μοναχοί, Ιερείς, Επίσκοποι και Μητροπολίτες.

Τέλος ο σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το παράρτημά του στην Ν. Τρίγλια παρέθεσαν δεξίωση στο Πνευματικό Κέντρο προς όλο το εκκλησίασμα και στην συνέχεια δέχθηκαν τους

επισήμους στο Πολιτιστικό Κέντρο του Συλλόγου μας όπου μετά την ξενάγηση στο περίφημο Μουσείο μας προσκλήθηκαν όλοι σε γεύμα σε γνωστή ταβέρνα της Ν. Τρίγλιας.

Η ΟΠΣΕ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Το παράρτημα Μακεδονίας και Θράκης της Ομοσπονδίας Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος (ΟΠΣΕ) γιόρτασε με λαμπρότητα στην Θεσ/νίκη την επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής και τίμησε για ακόμη μια φορά όλους όσους έχασαν την ζωή τους από την γενοκτονία των νεότουρκων στις αλύτρωτες πατρίδες μας.

Παρουσία όλων των αρχών της πόλης και με την συμμετοχή των προσφυγικών Σωματείων της Βορ. Ελλάδος εψάλλει επιμνημόσυνη δέηση στον Ι. Ναό της Αγίας Σοφίας και στην συνέχεια κατατέθηκαν στεφάνια στην προτομή του **Εθνομάρτυρα και Αγίου Χρυσόστομου Σμύρνης**.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΕΝΕΔΟΣ. ΟΠΩΣ ΤΑ ΖΗΣΑΜΕ

Στα τέλη Ιουλίου 1999 ζήσαμε μια ιδιαίτερη εμπειρία, την εμπειρία μιας ξεχωριστής και όμορφης εκδρομής στο νησί Τένεδος. Την εκδρομή αυτή - προσκύνημα οργάνωσαν ο υπό έγκριση σύλλογος “Τενεδίων Κοινόν” που εδρεύει στην Ν. Τένεδο Ν. Χαλκιδικής και το τουριστικό πρακτορείο της κ. Αράπογλου από τα Ν. Μουδανιά.

Το ταξίδι αυτό που προγραμματίστηκε για τις 24-27 Ιουλίου είχε και μεταξύ των άλλων σαν σκοπό την αναβίωση ενός πατροπαράδοτου πανηγυριού που τελούνταν από πολύ παλιά στις 26 Ιουλίου, ημέρα γιορτής της Αγίας Παρασκευής.

Ξεκινήσαμε πολύ πρωί το Σάββατο, 24 Ιουλίου. Πρώτη μας στάση η Καρβάλη Ν. Καβάλας (εκεί συναντήσαμε τη χορωδία Βυζαντινής μουσικής της Μητρόπολης Σερρών που ταξίδευε και αυτή για το νησί Τένεδος. Μαζί τους ταξίδευε μια αντιπροσωπεία μοναχών του Αγίου Όρους και συγκεκριμένα ο ηγούμενος της Ι. Μονής Κουτλουμουσίου Π. Χριστόδουλος με μια μικρή συνοδεία μοναχών). Αφού ξεκουραστήκαμε συνεχίσαμε το ταξίδι μας και το μεσημέρι φτάσαμε στα σύνορα. Μετά τον σχετικό έλεγχο περάσαμε στην Τουρκία. Καθώς διασχίζαμε την πανέμορφη Ανατολική Θράκη θαύμαζα τα δαντελωτά της ακρογάλια και τις μεγάλες πεδινές της εκτάσεις. Στο νου μου ήρθαν τα γεμάτα θαυμασμό λόγια του παππού μου, ο οποίος κατ'άγονταν από το Βελετλήρ της Μ. Ασίας, όταν μου μιλούσε για την Α. Θράκη και την Μ. Ασία. Μικρό παιδί άκουγα τις διηγήσεις του και πολλές φορές μου φαινόταν υπερβολικές αλλά τώρα τον δικαίωνα και αυθόρμητα μου γεννηθηκε μια πικρία: **“κάποτε αυτά τα μέρη ήταν δικά μας”**.

Περάσαμε από την Κεσάνη, την Καλλίπολη και φτάσαμε στη Μάδυτο. Από εκεί με φέρυ-μπωτ περάσαμε στο Τσανάκαλε (Δαρδανέλλια). Μια σύντομη στάση και σε δύο περίπου ώρες φτάσαμε σ' ένα άλλο επίνειο απ' όπου πήραμε το φέρυ-μπωτ με τελικό προορισμό την Τένεδο.

***

Μ' αγωνία περίμενα ν' αντικρύσω το νησί. Η σκέψη μου γύρισε πολλά χρόνια πίσω. Ενώ το νησί είχε παραχωρηθεί με τη συνθήκη των Σεβρών στην Ελλάδα, μετά τη μικρασιατική καταστροφή με τη συνθήκη της Λωζάνης παραχωρήθηκε μαζί με την Ίμβρο στην Τουρκία και οι πληθυσμοί τους κρίθηκαν μη ανταλλάξιμοι. Αλλά οι Τενεδιώτες εξ αιτίας αντίξοων συνθηκών διαβίωσης εγκατέλειψαν σταδιακά το νησί. Μια μεγάλη ομάδα Τενεδιωτών εγκαταστάθηκαν στη Χαλκιδική και με ντόπιους δημιούργησαν την Ν. Τένεδο. Και τώρα, μετά από τόσα χρόνια οι ίδιοι, γέροντες πια, τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους έρχονται να επισκεφτούν την πατρίδα τους.

Φωνές των συνεπιβατών μου “Φαίνεται το νησί, να το νησί” μ' απόσπασαν από τις σκέψεις μου. Πραγματικά καθώς πλησιάζαμε, το νησί πρόσβαλλε όμορφο και επβλητικό με το ενετικό του κάστρο.

Σε λίγο το φέρυ-μπωτ προσέγγιζε το λιμάνι. Το βλέμμα μου έπεσε σε μια μεγάλη ταμπέλα στην πλατεία του νησιού. Πάνω της με τουρκικά γράμματα ήταν γραμμένο το νέο όνομα του νησιού “Μπόζααντά”- μικρό νησί. Το όνομα Τένεδος δεν το συνάντησα πουθενά στο νησί.

Το φέρυ-μπωτ σταμάτησε και σε λίγο πατούσαμε στην Τένεδο. Μας υποδέχθηκαν κάτοικοι του νησιού, ο πρόεδρος της ελληνικής κοινότητας ο κ. Σ. Σάλτος, ο

ιερέας της Τενέδου, ο ιερέας της Ίμβρου καθώς και κάτοικοι του νησιού που ξενιτεύθηκαν σε διάφορες χώρες και τις μέρες εκείνες επισκέφτηκαν την πατρίδα τους. **Συγκινητικές στιγμές διαδραματίστηκαν καθώς οι κάτοικοι της Ν. Τενέδου Χαλκιδικής συνάντησαν συγγενείς τους που είχαν χρόνια να τους δουν ή δεν τους γνώριζαν καθόλου.**

***

Μετά τους πρώτους χαιρετισμούς αποσυρθήκαμε στα ξενοδοχεία μας. Το πρωί, ημέρα Κυριακή 25 Ιουλίου ξεκινήσαμε για τον κεντρικό ναό που τιμάται στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Καθώς ανηφορίζαμε την Ελληνική συνοικία ακούω τον κ. Ποντικάκη, καθηγητή Θεολόγο, που επισκέπτεται συχνά το νησί, να φωνάζει κάποιο γέροντα με τ' όνομά του.

Είναι ο μπαρμπα-Δημήτρης, ένα συμπαθητικό γεροντάκι που δεν έφυγε ποτέ από την πατρίδα του. Το χαιρετήσαμε όλοι μας με συγκίνηση. Σε λίγο φτάσαμε στο Ναό. Παρόλες τις επισκευές που χρειαζόνταν ήταν ένας περικαλλής ναός που θύμιζε παλιές στιγμές αίγλης.

Ζήσαμε μια από τις πιο συγκινητικές λειτουργίες. Λειτουργήσε ο σεβαστός ημούμενος της Μονής Κουτλουμουσίου με τη συνοδεία του και έψαλλε η Βυζαντινή χορωδία της Ι. Μητροπόλεως Ν. Σερρών. που τους πρωτοσυναντήσαμε στην Καρβάλη. Όλοι οι Έλληνες ντόπιοι και επισκέπτες παρακολουθήσαμε με συγκίνηση. **Ο ηγούμενος απευθύνθηκε με αγάπη στους κατοίκους του νησιού, τους αποκάλεσε “μικρό ποιμνίο”, “μικρή ζύμη που όλο το φύραμα ζυμοί”, τους έδωσε θάρρος και τους υποσχέθηκε να τους επισκέπτεται συχνά.**

Μετά το τέλος της λειτουργίας κάναμε το γύρο του νησιού. Σταματήσαμε σε μια ωραία τοποθεσία με πλατάνια. Εκεί βρίσκονταν ο

ναός της Αγίας Παρασκευής που μου θύμιζε καταπληκτικά τον παλιό ομώνυμο Ναό της Ν. Τρίγλιας Χαλκιδικής.

Συγκινητικές ήταν οι στάσεις στα κτήματα και στα εξοχικά -στα ντάμια όπως τ' αποκαλούσαν - που ανήκαν κάποτε στους Έλληνες και τα οποία αναγκάστηκαν να τα πουλήσουν σ' ευτελείς τιμές όταν έφυγαν από την πατρίδα τους.

Το βράδυ ξαναεπισκεφτήκαμε την Ελληνική συνοικία και οι κάτοικοι της Ν. Τενέδου προσπάθησαν να βρουν τα σπίτια των γονιών τους ή των παππούδων τους. Οι Τούρκοι που κατοικούν τώρα σ' αυτά, τους δέχθηκαν με καλοσύνη. Μια Τουρκάλα μάλιστα τους είπε πως η ζωή ήταν πιο όμορφη όταν ζούσαν στο νησί οι Έλληνες. Ήταν απλώς ένας καλός λόγος ή κάτι που το πίστευε και φανερώνει τη μεγάλη αλήθεια ότι οι λαοί μπορούν να ζήσουν αγαπημένοι και μονοιασμένοι μεταξύ τους;

***

Η άλλη ημέρα 26 Ιουλίου ήταν η μέρα της γιορτής της Αγίας Παρασκευής. Εκκλησιαστήκαμε στο μικρό ναό της Αγίας. Λειτουργήσε πάλι ο ηγούμενος Π. Χριστόδουλος με την συνοδεία του. Παρόντες ήταν οι σεβαστοί ιερείς της Ίμβρου και της Τενέδου καθώς και ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου.

Οι καλλικέλαδοι ψάλτες της χορωδίας λάμπρυναν την πανήγυρη. Ο φτωχός νάφάνταξε μεγαλοπρεπής. Στο τέλος φανερά συγκινημένος ο Μητροπολίτης κ.κ. Φώτιος απευθύνθηκε σε μας και μας ευχαρίστησε για την επίσκεψη στο νησί. **Βεβαίωσε τους κατοίκους Ν. Τενέδου ότι “η πατρίδα τους ζει”, το καντηλάκι της δεν έσβησε”. Τελειώνοντας μας παρακάλεσε να μη τους ξεχνούμε και να μεταβιβάσουμε τους χαιρετισμούς του στην Ελλάδα.** Μας εντυπωσίασε η ικανότητά του να χειρίζεται άριστα την ελληνική γλώσσα

Συνέχεια στην 10η σελίδα

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ: ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤ. ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Άγιος Χρυσόστομος

Κατά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο οι Τούρκοι, κατόπιν εισηγήσεως των Γερμανών, αποφάσισαν να εκτοπίσουν τους Έλληνες απ' τα παράλια της Δυτικής Μ. Ασίας. Έτσι τον Ιούνιο του 1915, οι Τριγλιανοί διώχθηκαν απ' το χωριό τους και εγκατεστάθηκαν προσωρινά άλλοι στην Προύσα, άλλοι στο Μπιλετζίκ και άλλοι όπου μπορούσαν.

Στο διάστημα που έλειπαν οι συμπατριώτες μας, οι Τούρκοι ρήμαζαν όλα τα σπίτια, αρπάζοντας ότι εύρισκαν. Όταν, τέλος, μετά από μεγάλη περιπέτεια ξαναγύρισαν οι Τριγλιανοί, βρήκαν την Τρίγλια αγνώριστη. Τότε ο αείμνηστος Χρυσόστομος Σμύρνης και σημερινός Άγιος προσπάθησε να βοηθήσει τους συμπατριώτες του με κάθε τρόπο.

Σας παραθέτουμε σήμερα μία αυθεντική επιστολή του προς όλους τους Τριγλιανούς, που ζούσαν στην Αμερική, και απ' τους οποίους ζητά κάθε βοήθεια για να αναστηλώσει και πάλι το καμάρι της Βιθυνίας, την Τρίγλια.

Προς τους εν Αμερική αγαπητούς μοι συμπολίτες Τριγλιανούς:

Προσφιλοίς μοι Συμπολίται Από μακρού χρόνου επεθύμουν να επικοινωνήσω μεθ' ενός εκάστου και μετά πάντων υμών. Επεθύμουν να σας περιγράψω τα

αφάνταστα κακά και δεινά, διά των οποίων διήλθεν ο γενέθλιος ημών τόπος, η εις τόσον ακμής και πλούτου υψωθείσα, κατὰ την τελευταίως ιδίας δεκαετίαν αγαπητή μας Τρίγλεια. Η ακμή και ο πλοίτος της ήτο κάρφος και δοκός εις τους πονηρούς οφθαμούς όλων των Τούρκων του Νομού Προύσης και ιδίως Κυβερνητών της και πάντες ούτοι δεν εκαραδόκουν και δεν ανέμενον άλλο τι ει μη την κατάλληλον στιγμήν να ορμήσωσιν εις λεηλασίαν, εις εξανδραποΐσμόν και ερήμωσιν του επιβλητικού, συμπαγούς τούτου ελληνικού πληθυσμού, ο οποίος ως όγκος επεκάθητο εις τα ασθενικά και φθισικά στήθη της εκεί ξινης φυλής. Και η στιγμή αυτή τοις εδόθει εξ αφερμής της εισόδου της Τουρκίας εις τον παγκόσμιον πόλεμον παρά το πλευρόν της Γερμανίας εναντίον των φιλελευθέρων λαών και Κριτών της Αμερικής, Αγγλίας, Γαλλίας, Ιταλίας και Ελλάδος κλπ. Με την γελοΐαν πρόφασιν ότι οι Έλληνες της Τριγλείας ετροφοδότουν μεβενζίνη τα Αγγλικά υποβρύχια, τα οποία ενήργουν εν τη θαλάσση της Προποντιδος και κατεβύθιζον ενά μετά το άλλο τα Τουρκικά πολεμικά και η Τουρκική Κυβέρνησις και ο Τουρκικός λαός συνέλαβον και εξέτελεσαν με αστραπιαΐαν ταχύτητα την μυσάραν βυλίην και απόφασιν να εκδιώξουν εντός ολίγων μένων ωρών όλους τους χριστιανούς κατοίκους και να διασκορπίσωσιν αυτούς εις τα εσωτερικά χωρία της πόλεως και του νομού Προύσης και ούτω κατά μήνα Ιούλιον του 1915 ως αγέλαι κτηνών ωηγήθησαν οι πατέρες ημών και αι μητέρες, οι αδελφοί και τα τέκνα μας εις τα ενδότερα της Ανατολής τουρκοχώρια και εκεί ερρίφθησαν άστεγοι, γυμνοί,

ανυπόδητοι, πεινώντες και λιμώττοντες εις τους σταύλους των Τούρκων βέηδων και εις τας τριόδους και το ύπαιθρον εν μέσω δεινών, φόβων, μεγίστων κινδύνων και αφαντάστου αθλιότητος.

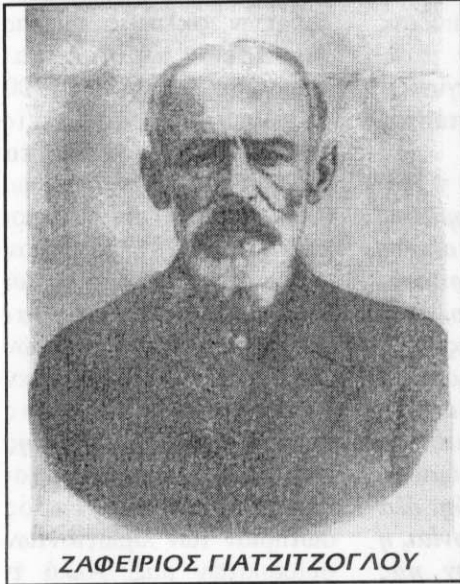
Όλα τα αγαθά, όσα γενεαί γενεών είχαν συσσωρεύσει εις τους πλουσίους οίκους μας, όλα αι πλούσιαι εσοδείαι του ελαίου, των ελαιών, της μετάξης, κλπ' όλα τα πλοία και ατμόπλοιά μας, όλα τα πλούτη, όλα τα πλούσια εργοστάσια, τα κοσμήματα, τα ενδύματα, τα οικιακά μας σκεύη, όλα αυτά, όλα αι ευδαιμονΐαι, η μία μετά την άλλην μας αφηρέθησαν. Μη αρκεσθέντες εις όσα ελήστευσαν και δήρπασαν εκρήμνισαν όλας σχεδόν τας οικίας εκτός 100-150 τοιούτων, εντός των οποίων εγκατεστάθησαν, εκρήμνισαν σχεδόν όλας τας Εκκλησίας εκ των οποίων την του Αγίου Γεωργίου, πλησίον του Διοικητηρίου την μετέβαλον εις κοπρώνα και αυτάς τας ιστορικές Μονάς την των Πατέρων Μηδικίου, την του Αγίου Ιωάννου και την Ι. Εκκλησίαν της Παντοβασιλίσσης ερήμωσαν και κατέστρεψαν τέλειον. Ευτυχώς εφείσθησαν των νεοδημάτων μεγαλοπρεπών σχολικών κτιρίων μας των οποίων τα εγκαΐνια ετελέσαμεν μόλις προ εξαετίας και τούτο διότι η καλλονή των κτιρίων τούτων τους εθάμβωσε και τους ηνάγκασε να μετατρέψουν ταύτα εις μέγα Ορφανοτροφείον των εγκαταλελειμμένων τέκνων των Τούρκων μαρτύρων του πολέμου του Νομού. Επίσης εφείσθησαν και του Νεκροταφείου μας, μεταβαλλόντες αυτό εις τόπον αναψυχής, μαγευθέντες από την ωραιότητα εν αυτώ φυτεΐαν και τα καταπράσινα καρποφόρα δένδρα.

Οι συμπολίται και αδερφοί μας κατά το τετραετές τούτο διάστημα της εξορίας των

μακράν της Τριγλείας εδοκίμασαν τα πάνδεινα, διήλθον εν μέσω των Τούρκων σκληράς ημέρας στερήσεων φρίκης και απογνώσεως. Άνω των 1500 ψυχών, κατ' ασφαλείς στατιστικάς, αφήκαν τα κόλα των εν τη ερήμω. Ολόκληροι οίκοι πλούσιοι και ζηλευτοί, εσβέσθησαν διαπαντός. *Όλοι οι πλούσιοι μας επτώχευσαν και επείνασαν.* Δια των ασθενών μου ενεργειών και ο εν Ρουμανία πλούσιος συμπολίτης μας *Ι. Σάπαρης* και άλλοι φιλόανθρωποι ήλθον επίκουροι προς σωτηρίαν των λιμωττόντων συμπολιτών μας. Αλλά τι τίνος να θεραπεύση την πληγήν του; Όλον το Έθνος μας ευρίσκετο εν φρικτώ διωγμώ χιλιάδες χιλιάδων, εκατοντάδες όλαι χιλιάδων ομογενών μας, ευρίσκοντο ανάστατοι και επί ποδός, μεταφερόμενοι άλλοι εκ της Ευρώπης εις την Ασίαν, άλλοι εκ των παραλίων της Προποντιδας εις τας αποκέντρους εσχατίας της Ανατολής παντοιοτρόπως εξοντωνόμενοι δια σφαγών ερυθρών και λευκών δι' αγγαρειών εις τα λατομεία και ανθρακωρυχεία και τας σήραγγας του Ταύρου και εις την κατασκευήν σιδηροδρομικών γραμμών από της Αγκύρας προς την Σεβάστειαν και τα Καρδουχικά όρη. Ποίος ποίον να λυπηθή; Αφ' ου όλων των ελληνικών χωρίων και πόλεων και όλων των ελληνικών οικογενειών η ιστορία είναι αφαντάστως πένθιμος και θλιβερωτάτη; Πλήν επί τέλους η Θεΐα Πρόνοια επείδεν επί την κάκωσιν του λαού της Ανατολής και οι φιλελεύθεροι λαοί κατέβαλον τον δεσποτισμόν, την βίαν και την τυραννίαν και νέα περίοδος ευδαιμονΐας ανοίγεται εις τους λαούς της Ανατολής. Τα οικτρά λείψανα του Γένους μας και οι εκ των συμπολιτών μας

ΠΩΣ ΕΦΤΑΣΑΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

του Αθαν. Γιατζιτζόγλου

ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΓΙΑΤΖΙΤΖΟΓΛΟΥ

*περιπλανηθήκαμε
λέγει φθάσαμε
ταλαιπωρημένοι
στην Ραιδεστό και
συνεχίζει...*

Μετά την παραμονή μας αρκετών ημερών στην Ραιδεστό φύγαμε πάλι από εκεί ύστερα από την εκκένωση της Θράκης με βωδάμαξες έως τον σιδηροδρομικό σταθμό. Εκεί μάθαμε ότι διεκόπει η συγκοινωνία λόγω ανατινάξεως των γραμμών και γεφυρών και επιστρέψαμε πάλι στην Ραιδεστό.

Τέλος επιβιβασθήκαμε σε πλοίο με μεγάλο κόπο και φθάσαμε στη Θεσσαλονίκη, τελευταίο σταθμό της μεγάλης μας περιπέτειας. Εγκατασταθήκαμε στην Τούμπα σε στρατιωτικούς θαλάμους, ή και σε άλλα πρόχειρα καταλύματα, έως ότου μια επιτροπή Τριγλιανών, διάλεξε το Βατοπεδινό Μετόχη Χαλκιδικής, Σουφλάρι, επειδή προτίμησαν την αγροτική ζωή. Ήταν τότε το πιο φιλόξενο μέρος, γιατί υπήρχαν γηγενείς κάτοικοι, είχε νερό, οικήματα που στεγάστηκαν αρκετοί, οίκημα για Σχολείο και μια εκκλησιούλα μικρή μεν, αλλά περιποιημένη.

Πρόχειρα και δύσκολα ήταν όλα τα πρώτα χρόνια, κυρίως έως ότου να συσταθεί η

Κοινότης, να γίνει διανομή χωραφιών και να προσαρμοσθούμε. Αργότερα έμαθα, όταν φθάσαμε πια στην Θεσσαλονίκη και είμασταν ασφαλείς, ότι μέσα στο μεγάλο βαρύ σεντούκι και σε πολλούς μπόγους ο πατέρας είχε ότι πολυτιμότερο υπήρχε στον Άγιο Γεώργιο της ενορίας μας. **Παρά την τόση ευθύνη και φροντίδα να φυγαδεύσει πέντε οικογένειες, με τα σημαντικότερα από τα εφόδια των σπιτιών τους, έμεινε από τους τελευταίους στο χωριό, επειδή ήταν και επίτροπος στην Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου και συμμαζέψε και αμπαλάρισε όλα τα αξιολογότερα ιερά σκεύη του ναού. Τον Τίμιο Σταυρό, τα εξαπτέρυγα, πολύτιμες εικόνες, άμφια ιερών, Ευαγγέλια και Βιβλία και ότι πολυτιμότερον έκρινε, ότι δεν έπρεπε να μείνει στους Τούρκους.** Όταν πλέον εξεπλήρωσεν και την τελευταίαν αυτήν υποχρέωσίν του και επιβιβάσθη εις την βάρκα, για να πάει στο πλοίο με τον θησαυρό που μετέφερε, έφθασαν οι Τούρκοι ανάρτες εις την παραλία, να τον ζητούν και να φωνάζουν το όνομά του (Τζορμπατζή Ζαφείρ Νερντέ). Ήταν από τους πρώτους προδιαγραμμένους γιατί τον είχαν κατηγορήσει, ότι πυροβόλησε στο τζαμί και στον Μιναρέ, που ήταν απέναντι από το σπίτι μας, όταν ήρθε ο Ελληνικός Στρατός. Είχε όμως απομακρυνθεί πολύ από

την στεριά η βάρκα όταν έλεγε στους συνταξιδιώτας του ότι αυτά μας έδωσαν και έδειχνε τα μεταφερόμενα. **Το πόσον απαραίτητα ήσαν στην νέα μας Πατρίδα τα μεταφερθέντα, το ανεγνώρισαν όλοι οι συγχωριανοί. Κατ' αρχάς εδόθησαν λίγα, τα μικροτέρας αξίας, εις τον υπάρχοντα ιερόν Ναόν του Αγ. Αθανασίου. Κατόπιν όταν οι χωριανοί μας και με προσωπικήν εργασίαν έκτισαν εις το κέντρον του χωριού την ευρύχωρη εκκλησία της Παναγίας της Παντοβασιλίσσης, τα παρέδωσε όλα εις τον ιερέα και την εκκλησιακή επιτροπή του Νού με πρωτόκολλον παραδόσεως, αντίγραφο του οποίου κράτησε ο ίδιος στο σπίτι. Δυστυχώς δεν μπόρεσα όμως να το βρω, γιατί φαίνεται ότι καταστράφηκε κατά την πυρπόληση του χωριού και του σπιτιού μας, από τους Γερμανούς κατά το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Έτσι ντύθηκε ο νεόκτιστος Ναός από Σκεύη, Άμφια, εικόνες κλπ. από τα διασωθέντα και από τους πατέρες μας αγορασθέντα ή δωρηθέντα είδη.**

Αυτά δια την ενημέρωσιν και των νεωτέρων, σχετικώς με την Μικρασιατικήν καταστροφήν, και την ταλαιπωρίαν των πατέρων μας, ευχόμενος όπως οι απόγονοί των να μη ζήσουν τέτοια συμφοράν.

Ν. Τρίγλια

ΑΘ. ΓΙΑΤΖΙΤΖΟΓΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Συνέχεια από την 3η σελίδα
συμπολιτών μας ζώντας και παραλειπόμενοι ήρχισαν να παλιννοστώσιν εις τον γενέθλιον τόπον των. Αλλ' εκεί τίποτε δεν ευρίσκουσι. **Και παρίσταται τοιουτοτρόπως η ανάγκη να τρέξητε σεις οι μακράν εις τας ευδαίμονας χώρας του Νέου Κόσμου περισωθέντες και διά τον τιμίον ιδρώτος σας ζώντας και αποταμιεύοντες τους καρπούς της φιλοπονίας και οικονομίας σας να έλθητε επίκουροι και να θεραπεύσητε τας ανοικτάς πληγάς, των οικείων και συμπολιτών μας.** Ειδικώς δια την πατρίδα Τρίγλειαν άμα η ασθενής φωνή του παρόντος εγκυκλίου γράμματός μου

πλήξη τας ακράς και χορδάς της καρδιάς σας, σας ικετεύω να συνέλθητε οι εν εκάστη πόλει ευρισκόμενοι συμπολίται μου επί το αυτό εις κοινήν συνεδρίαν και αφ' ου καλώς κατονοήσητε όχι μόνον τα γραφόμενα αλλά και τα νοούμενα υπό τας πυρίνους λέξεις του παρόντος εγγράφου μου να δώσητε έκαστοι ό,τι έχετε και αυθαρεί να τα παραδώσητε εις την πρώτη Τράπεζαν της Συμπολιτείας όπου ευρίσκεσθε, και το συλλεγησόμενον ποσόν να αποστείλητε επ' ονόματί μου εις Σμύρνην, ήτις είναι πόλις πασίγνωστος και τα χρήματα θα περιέλθωσιν ασφαλώς εις τας χείρας μου, εγώ δ' εντεύθεν

σκοπεύω μετά τας εορτάς του Πάσχα και την Πεντηκοστήν να μεταβώ αυτοπροσώπως εις Τρίγλειαν και εκεί να επιδοθώ αυτοπροσώπως να καταρτίσω επιτροπάς, να οικοδομήσωμεν ανάλογον αριθμόν κατοικιών δια να στεγασθώσιν οι άστεγοι, να δώσωμεν άρτον εις τους λιμώττοντας και τα μέσα προς δημοργγίαν γεωργικής ή άλλης εργασίας δια να αποβώσι στηρίγματα οικογενειών οι πτωχοί ημών αδελφοί και να θεθώσιν ούτω τα θεμέλια της Νέας Τριγλείας και ταύτα πάντα χάρις εις την φιλοπατρίαν και γενναιοφροσύνην των μακράν αυτής ευρισκομένων τέκνων της, τα οποία επανερχόμενα μετ' ου πολύ εις

τον τόπον, τον οποίον, η Θεία Πρόνοια μας έδωκεν, ως πατρίδα, θα εύρωσιν αυτόν όχι μόνον και ωραίον χάρις εις τας θυσίας των, αλλά και ελευθερον και ευδαίμονα Ελληνικόν τόπον χάρις εις τα αίματα των εν πολέμοις πεσόντων Μικρασιατών αδελφών και των υπέρπιστεως και πατρίδος σφαγιασθέντων Χριστιανικών λαών της Ανατολής. Επί τούτοις, καταφιλώ πάντας υμάς και ευλογών από ψυχής και αναιμένων ανυπομόνας την ποθητήν απάντησίν σας διατελώ μετ' αγάπης αδελφικής.

Εν Σμύρνην τη 5η Μαρτίου 1919
Ο φίλος, ο αδελφός, ο συμπολίτης και ευχέτης σας
Ο Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΣΤΑ “ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ ‘99”

Από τον Dr Κων. Βακαλόπουλο Ιατρό Χειρουργό-Ουρολόγο, Διευθυντή Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσ/νίκης.

Η σύντομη αυτή βιογραφία που θα ακολουθήσει αφιερώνεται στην μνήμη του Εθνομάρτυρα και Αγίου Χρυσόστομου Σμύρνης στα 77 χρόνια από τον μαρτυρικό του θάνατο.

Είναι ανάγκη να μη λησμονούμε ποτέ εκείνους που έγραψαν με το αίμα τους τραγικές σελίδες της ιστορίας της Ελλάδας.

Η σκέψη μας ως στραφεί προς ΕΚΕΙΝΟΝ που με τη θυσία φώτισε το δράμα της Μικρασιατικής καταστροφής και εξάγνισε τις αμαρτίες και τα σφάλματα των υπευθύνων για την μεγαλύτερη τραγωδία στην ιστορία του έθνους.

*****

Ο Χρυσόστομος Σμύρνης γεννήθηκε σ' ένα όμορφο χωριό της Προποντίδας την αξέχαστη Τρίγλια. Γονείς του, ο Νικόλαος Καλαφάτης δημογέροντας ευκατάστατος σεβαστός από όλους για την σωφροσύνη του και μητέρα του, η Καλλιόπη το γένος Λεμονίδου. Ήταν το δευτερότοκο παιδί πολυμελούς οικογένειας. Είχε ακόμα 3 αδερφούς και 4 αδερφές.

Φιλομαθής από μικρός διακρίθηκε στο σχολείο της Τρίγλιας για το ήθος του και την επίδοση στα γράμματα. Ήταν επίσης προικισμένος με ευγενικά χαρίσματα και θαρραλέα ψυχή. Οι επιδόσεις του αυτές τον οδήγησαν στα 17 του χρόνια σπουδαστή στην Ιστορική Θεολογική Σχολή της Χάλκης, φυτώριο ξακουστών ιεραρχών της Ορθοδοξίας.

Ο Μητροπολίτης Μυτιλήνης Κωνσταντίνος ζήτησε από τον Διευθυντή της Σχολής να του υποδείξει τον άριστο των μαθητών, αυτός αβίαστα του υπέδειξε τον Χρυσόστομο και έτσι ανέλαβε την κηδεμονία του. ***

Το 1891 τελείωσε τις θεολογικές του σπουδές με

πολλές διακρίσεις, πηγαίνει στην Μυτιλήνη ως διάκος και εν συνεχεία ως αρχidiaκονος. Ακολουθεί τον Μητροπολίτη του Κωνσταντίνου στην νέα του θέση στην Ξεσο. Και στις δύο αυτές θέσεις του ο Χρυσόστομος διακρίνεται στα θεολογικά του καθήκοντα καθώς και ως συγγραφέας και γλαφυρός ρήτορας.

Το 1897 ο γέροντας του Μητροπολίτη Εφέσου Κωνσταντίνος εκλέγεται Πατριάρχης. Ο Χρυσόστομος ακολούθησε τον Πατριάρχη στο Πατριαρχείο όπου χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και αναλαμβάνει ομέσως τα καθήκοντα του Μεγάλου Πρωτοσύγκελου συνεχίζοντας να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Στην νέα του αυτή θητεία άφισε λαμπρή ιστορία. Διακρίνεται ως φλογερός ιεροκήρυκας συναρπάζοντας το εκκλησίασμα. Αγωνίζεται να βελτιώσει την μόρφωση και ο βιοτικό επίπεδο του κλήρου. Προσπαθεί να απλουστεύσει και να εκσυγχρονίσει το τυπικό της εκκλησίας που παρέμεινε αμετάβλητο από αιώνες.

Σαν ανοικτό μυαλό πιστεύει στην ανάγκη της ένωσης των Εκκλησιών του Χριστού και δραστηριοποιείται προς την κατεύθυνση αυτή.

Τόσο μεγάλη ήταν η ρητορική του ικανότητα που μετά τον λόγο ποι ξεφώνησε την Μεγάλη Παρασκευή 1902 ο Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ' που παρακλούθει την λειτουργία με δάκρυα στα μάτια από συγκίνηση τον ευχαρίστησε τον συνεχάρη και προέβλεψε ότι κάποια μέρα θα καταλάβει εξέχουσα θέση στην υπηρεσία της εκκλησίας.

Πράγματι ένα μήνα μετά εκλέγεται παμψηφεί από την Γενική Σύνοδο Μητροπολίτη Δράμας στον ηρεμώντα Μητροπολιτικό θρόνο και ο ίδιος ο Πατριάρχης τον χειροτονεί σε επίστοπο.

Έτσι μόλις στα 35του χρόνια ο Χρυσόστομος αιώθηκε να

ανέλθει στα ύπατα αξιώματα της εκκλησιαστικής ιεραρχίας.

Με φιλοδοξίες, οράματα, ορμητικός από την φύση του αναλαμβάνει την Μητρόπολη Δράμας. Η δράση του εκεί υπήρξε λαμπρή σε όλους τους τομείς Εθνική-Κοινωνική-Πολιτική.

Το μαρτυρικό του τέλος που τον καθαγίασε ως εθνομάρτυρα του Ελληνισμού δεν ήταν παρά η φυσιολογική κατάληξη του Εθνικού του έργου που άρχισε το 1902 στην Δράμα.

*****

Η Δράμα την εποχή εκείνη ήταν ένα φτωχότατο μέρος, ο Ελληνισμός βρισκόταν σε κατάσταση μιζέριας και με πεσμένο το ηθικό.

Το Βουλγαρικό κομιτάτο οργιάζει, καίγει εκκλησίες και σχολεία με σκοπό τον εκβουλγαρισμό του Ελληνικού στοιχείου.

Μέσα σε αυτό το κλίμα αγωνίας και απαισιοδοξίας του Ελληνορθόδοξου στοιχείου φθάνει τον Ιούλιο του 1902 ο Χρυσόστομος ελπίδα και παρηγοριά σε ένα βασανισμένο λαό.

Ο λαός της Δράμας και της γύρω περιοχής τον υποδέχεται με χαρά και ενθουσιασμό.

Με την επιβλητική του εμφάνιση κατακτά τους πάντες.

Με τον ενθρονιστήριο λόγο του κερδίζει οριστικά τις καρδιές όλων και γεμίζει ελπίδα την ψυχή τους. Με τον πρώτο λόγο του αυτόν εξηγεί τον ρόλο της εκκλησίας και τι πρέπει να περιμένουν από αυτόν και τι περιμένει αυτός από αυτούς. Με λόγια γεμάτα φλόγα και πάθος χαράζει την κοινωνική, εθνική και εκκλησιαστική πολιτική που ονειρεύεται να εφαρμόσει.

Αρχίζει αγώνα για να αναπληρώσει το πεσμένο ηθικό του Ελληνικού στοιχείου. Ξανακτίσει σχολεία εκκλησίες και διάφορα άλλα κοινωφελή έργα.

Οργανώνει αντίσταση κατά του βουλγαρικού κομιτάτου εφοδιάζει με όπλα και εμπνύχώνει τους κατατρομοκρατημένους Έλληνες.

Ξυπνάει το εθνικό φιλότιμο να μην αφήνονται ατιμώρητες οι Βουλγαρικές βαιοπραγίες.

Ανασυγκροτεί τον κλήρο της επαρχίας του, βελτιώνει την μορφωτική και οικονομική στάθμη του.

Ιδρύει γυμναστήρια στην Δράμα και στην γύρω περιοχή και νοιώθει περηφάνια όταν βλέπει τους νέους να γυμνάζονται και να αγωνίζονται για την νίκη.

Εξ αιτίας αυτής του της δραστηριότητας η ζωή του βρίσκεται σε καθημερινό κίνδυνο, κυρίως από τους κομιτατζήδες των οποίων σταμάτησε την πορεία προς εκβουλγαρισμό της Μακεδονίας. Ο ίδιος αδιαφορεί για τον προσωπικό του κίνδυνο και συνεχίζει τον αγώνα του με περισσότερο πάθος και ορμή προς κάθε κατεύθυνση. Διαμαρτύρεται κατά της βίας και απευθύνεται προς τους αρχηγούς των ξένων δυνάμεων ζητώντας προστασία δια το ποίμνιό του.

Στις αναφορές του προς τα Πατριαρχία διατραγουδεί την κατάσταση στην επαρχία του ζητώντας από παντού βοήθεια. *Δεν κουράζεται να γράφει. Ο Πατριάρχης τον συχαίρει για το έργο του. Το ποίμνιο του τον λατρεύει. Η Ελλάδα ολόκληρη τον θαυμάζει. Οι αγώνες του είναι ισότιμοι με τους αγώνες του Παύλου Μελά στην Δυτική Μακεδονία και επιπλέον προσφέρει πολιτιστικό και κοινωνικό έργο.*

Το ποίμνιο του συνειδητοποιώντας πως οι οικονομικές θυσίες που του ζητούνται αξιοποιούνται κατά τον καλύτερο τρόπο δεν αρνείται ποτέ την συνδρομή τους.

Στην Δράμα ιδρύει Μητρόπολη και Μητροπολιτικό μέγαρο, σχολεία, λουτρά, *Συνέχεια στην 6η σελίδα*

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΣΤΑ "ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ '99"

Συνέχεια από την 5η σελίδα
γυμναστήρια, κτίρια για την επεξεργασία του καπνού, ιδρύει νοσοκομείο γεωργικές σχολές καθώς και συλλόγους πολιτιστικούς και φιλανθρωπικούς.

Ανάλογα έργα ιδρύει σε όλα τα μέρη της επαρχίας του στο Δοξάτο, Πρωσοτσάνη, Αλιστράτη, Ροδολίβος που ακόμα και σήμερα υπάρχουν και μαρτυρούν το πέρασμα του Χρυσοστόμου από εκεί.

*****

Όλη όμως αυτή η δραστηριότητα εξεγείρει την αντίδραση του Βουλγαρικού κομιτάτου, ακολούθως δε και της Τουρκικής κυβερνήσεως που αρχίζει άγριο πόλεμο κατά του Χρυσοστόμου.

Η αντίδραση όμως της Τουρκικής κυβερνήσεως της -Υψηλής Πύλης- εναντίον του μεγαλώνει από μέρα σε μέρα. Ζητούν από τον Πατριάρχη να τον ανακαλέσει από την Δράμα. Του απαγορεύουν να περιοδεύει στην επαρχία του. Εκείνος λέει ότι εντολές παίρνει μόνον από τον Πατριάρχη.

Τα Πατριαρχεία αμύνονται και τον υπερασπίζονται αλλά η -Υψηλή Πύλη- επιμένει.

Στην κρίσιμη αυτή περίοδο αρχίζει να φοβάται πλέον ότι θα τον απομακρύνουν από την αγαπημένη του επαρχία και γράφει προς τον Άρμανδο Ποτέν επιτετραμμένο της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη όπως μεσολαβήσει και σε περίπτωση απομάκρυνσής του από την Δράμα μετατεθεί εις Ανδριανούπολη για να μπορέσει να συνεχίσει τον αγώνα του από την πρώτη γραμμή των επάλξεων. Η Υψηλή Πύλη αρνείται και στις 25 Αυγούστου του 1907 ο αρχιαστυνόμος Δράμας διαβιβάζει στον Χρυσόστομο εντολή του Μεγάλου Βεζύρη να εγκαταλείψει μέσα σε 24 ώρες την επαρχία του. Η Ιερά Σύνοδος συνεδριάζει συνεχώς στο Πατριαρχείο για να βρει λύση και να προστατεύσει τον Χρυσόστομο.

Στις 30 Αυγούστου τελεί την τελευταία του λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό Δράμας και αποχαιρετά το ποίμνιο του που τον ακούει με δάκρυα και λυγμούς.

Το έργο του Χρυσοστόμου στην Δράμα το αποδίδουν ανά γλυφα οι λίγες αποχαιρετιστήριες λέξεις του Δημογέροντα Νίκα:

.....*Δέσποτα μας παρέλαβες λαγούς και μας έκανες λέοντες. Μένε ήσυχος. Θα γίνει το θέλημά Σου....*

Όλες οι εφημερίδες στην Ελεύθερη Ελλάδα γράφουν για τον Χρυσόστομο τα πιο κολακευτικά λόγια.

Ο Χρυσόστομος πηγαίνει στην Θεσσαλονίκη και αναμένει νεώτερες οδηγίες από το Πατριαρχείο.

Συνεδριάζει επανειλημμένως η **Ιερά Σύνοδος** προσπαθώντας να βρεθεί μια συμβιβαστική λύση ενώ η Υψηλή Πύλη επιμένει να απομακρυνθεί οριστικά ο Χρυσόστομος από την Μακεδονία και **έτσι αποσύρεται στην γενέτειρά του στην Τρίγλια.**

*****

Εκεί καταπιάνεται με το δημιουργικό του έργο. Με πρόθυμη συνεργασία των συμπατριωτών του με εισφορές σε χρήμα και εργασία **κτίζει ένα καινούριο σχολείο αρρένων και ένα θηλέων ένα άρτια εξοπλισμένο γυμναστήριο-μουσικό σύλλογο και το σημαντικότερο κτίζει και σχολείο για τα Τουρκόπαιδα.** Τον Ιούλιο του 1908 ο Σουλτάνος υποχρεώθηκε από το κίνημα των Νεότουρκων του Κεμάλ που άρχισε να ανεβαίνει και να ισχυροποιείται να δεχθεί Σύνταγμα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και με την ευκαιρία αυτή δίδεται γενική αμνηστία.

Χάρη σε αυτή ο Χρυσόστομος ξαναγυρίζει στην Δράμα για να συνεχίσει το έργο του. Οι ελπίδες όμως γρήγορα σβήνουν και η Πολεμική της Τουρκικής κυβερνήσεως εναντίον του Χρυσόστομου συνεχίζεται και με νέα απόφαση της απομακρύνεται πάλι από την επαρχία του. **Επιστρέφει και πάλι στην Τρίγλια** ως εξόριστος όπου συνεχίζει το δημιουργικό του έργο.

Είναι ακούραστος, ούτε στιγμή δεν σταματά το έργο του.

Εκείνοι για όλα αυτά τον **τιμούν, τον θαυμάζουν, τον λατρεύουν,** δεν του αρνούνται τίποτά ούτε οικονομική συμβολή ούτε προσωπική εργασία.

Το όνομά του έχει γίνει θρύλος για τον υπόδοιλο Ελληνισμό. Κάθε κενή Μητρόπολη εκλιπαρεί τον Πατριάρχη να τοποθετηθεί εκεί ο Χρυσόστομος, μεταξύ των άλλων και η Σμύρνη. Ο λαός, οι προύχοντες, οι δημογέροντες όλοι με μια καρδιά παρακαλούν:

Στείλτε μας τον Χρυσόστομο.

*****

Η Ιερά Σύνοδος με πρόταση του Πατριάρχου Ιωακείμ του Γ' εκλέγει και πάλι παμψηφεί τον Χρυσόστομο ως Μητροπολίτη Σμύρνης. Με ενθουσιασμό οι Σμυρναίοι πληροφορούνται το γεγονός.

Ο παγκόσμιος τύπος γράφει γι' αυτόν πάλι κολακευτικά λόγια.

Επιτέλους στην Σμύρνη φθάνει στις 10 Μαΐου 1910.

Ιστορική μέρα για την Σμύρνη. Ένας νέος ιεράρχης, προικισμένος με οραματισμούς και θέληση για θυσίες ανεβαίνει στον περίλαμπρο θρόνο της Μητροπόλεως Σμύρνης.

Η φήμη του έχει προηγηθεί. **Ήρθε ο Εθνάρχης ο ηρωικός αγωνιστής της Μακεδονίας.**

Στον Ενθρονιστήριο λόγο του αποκαλύπτεται για μια ακόμη φορά το μεγαλείο της ψηλής του. Ζητά από όλους να δημιουργήσει μια καλύτερη κοινωνία μια πιο σωστή παιδεία να ξαναγεννηθεί το αθλητικό πνεύμα. Να αποκατασταθεί ανάμεσα σε όλους η αγάπη και η αλληλεγγύη.

Όπως στη Δράμα έτσι και στην Σμύρνη αρχίζει να υλοποιεί τους οραματισμούς του για ένα καλύτερο αύριο για ισονομία, κοινωνική δικαιοσύνη για μια εκκλησία πιο κοντά στο ποίμνιό του.

Αναδιοργανώνει την εκπαίδευση στα κοινοτικά σχολεία. Εποπτεύει στην καλύτερη οργάνωση της Ευαγγελικής και της Ομηρείου Σχολής. Έρχεται σε επαφή με όλους τους κληρικούς της επαρχίας του, θέλει να σταθμίσει το επίπεδό τους από απόψεως μόρφωσης και

ήθους.

Ιδρύει γυμναστικούς συλλόγους. Μετέχει ως πρόεδρος στα περισσότερα συμβούλια των πνευματικών ιδρυμάτων και προσπαθεί να τα αναβαθμίσει. Ενδιαφέρεται για την πνευματική κίνηση. Επιζητεί με μια λέξη να ανθίσει ένας καινούριος πνευματικός, ηθικός και κοινωνικός πολιτισμός στην Ιωνία.

Η ενεργητικότητά του, οι οραματισμοί του, η ανιδιοτέλειά του, τα πύρινα λόγια συναρπάζουν το ποίμνιό του.

Από την άλλη πλευρά όμως όπως άλλωστε θα το περίμενε κανείς οι Τούρκοι αρχίζουν και πάλι να ανησυχούν για την επικίνδυνη γι' αυτούς δραστηριότητα.

Η Υψηλή Πύλη ξαναρχίζει τον κατατρεγμό. Παρά τις αντιδράσεις εκείνος συνεχίζει αποκτά το δημιουργικό του έργο τελεί μνημόσυνα στα θύματα του Βουλγαρικού και Τουρκικού κομιτάτου και εκφωνεί λόγους που ενθουσιάζουν τους ακροατές του.

Οι νίκες του Ελληνικού Στρατού στην Ήπειρο και Μακεδονία στον πρώτο βαλκανικό πόλεμο γεμίζουν χαρά και ενθουσιασμό και αναπερώνουν τις ελπίδες των ραγιαδών της Μ. Ασίας. Βλέπουν σε αυτούς την πραγματοποίηση των ονείρων τους την αυγή της απελευθέρωσης τους από τον Τουρκικό ζυγό.

Το 1912 ο Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ' απεβίωσε και ανάμεσα στις υποψηφιότητες για τον Πατριαρχικό θρόνο προβάλλεται και το όνομα του Χρυσοστόμου.

Η Τουρκική κυβέρνηση παρεμβαίνει και δεν δέχεται την υποψηφιότητά του.

Παράλληλα το κίνημα Νεότουρκων του Κεμάλ οργανώνεται σύμφωνα με συμβουλές και σχέδια Γερμανών αξιωματικών. Το Νεοτουρκικό κίνημα αρχίζει μία χωρίς προηγούμενο δίωξη όλων των Χριστιανών.

Εκτοπίζει όλους όσους ήταν εγκατεστημένοι στα παράλια της Ιωνίας, της Προποντίδας και της Βιθυνίας χιλιόμετρα βαθιά στην ενδοχώρα.

Συνέχεια στην 7η σελίδα

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΣΤΑ “ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ ‘99”

*Συνέχεια από την 6η σελίδα
Κατακαίει και λεηλατεί όλες
τις κωμοπόλεις που
ανθούσαν στα παράλια της
Μ. Ασίας.*

*Καταστράφηκαν έτσι η
Πέργαμος, η Κρήνη, η
Μενεμένη, η Φώκαια και
στην Προποντίδα όλα τα
χωριά και μαζί και η Τρίγλια.*

Αντικειμενικός σκοπός να
φύγουν οι Χριστιανοί από τα
παράλια.

Ο Δεσπότης αντιδρά στις
ενέργειες αυτές, οργανώνει
την περίθαλψη των
Χριστιανών που κατέφυγαν
στην Σμύρνη.

Στέλνει βοήθεια σε όλα τα
χωριά.

Συγκεντρώνει στοιχεία για
τις Τουρκικές βαρβαρότητες.
Υποβάλλει γραπτές και
προφορικές διαμαρτυρίες με
χειροπιαστά στοιχεία για τους
απαράδεκτους διωγμούς των
Χριστιανών.

Ζητεί από το Πατριαρχείο να
κηρύξουν την Χριστιανική
Εκκλησία σε διωγμό.

Οι ξένοι πρόξενοι συζητούν
για μέτρα προστασίας που θα
ζητήσουν από τις
κυβερνήσεις τους.

Ο Δεσπότης καθημερινά
κατατοπίζει τους πάντες για
τις συμφορές. Απευθύνεται
στις ξένες κυβερνήσεις και
ζητά την συνδρομή τους.
Όλοι μιλούν με θαυμασμό για
την δραστηριότητά του.

Ακόμα και ο Γερμανός
πρέσβης Μέττερνιχ στην
Κων/πολη έγραψε σε
εφημερίδα του Αμβούργου:

*Δεν γνωρίζω προσωπικά τον
αρχηγό της Ορθόδοξης
εκκλησίας της Σμύρνης αλλά
από τις εκθέσεις της
πρεσβείας μπορώ να
βεβαιώσω ότι ο Ελληνικός
κλήρος της Σμύρνης κατά
την αγωνιώδη περίοδο των
ταραχών έφθασε στο ύψος
του καλύτερου κλήρου στον
κόσμο του Αγγλικανικού.*

Η κατάσταση που
δημιουργήθηκε από τους
διωγμούς αυτούς
χειροτέρεψε με την κήρυξη-1
Αυγούστου 1914- του πρώ-
του παγκόσμιου πολέμου.

Ο Τούρκος Διοικητής της
Σμύρνης Ραχμή Βέη ζητά να
απομακρυνθεί ο Δεσπότης.

Τον κατηγορεί για ενέργειες
που στρέφονται κατά του
Τουρκικού κράτους. Του

προτείνουν να φύγει μόνος
του και του υπόσχονται να
τοποθετηθεί σε πλουσιότερη
Μητρόπολη.

Ο Χρυσόστομος απορρίπτει
την πρόταση.

..... *Η εκούσια αναχώρηση,
λέγει, είναι λιποσιζία και η
αποδοχή υποσχέσεων είναι
ποταπότης ανάξια Έλληνα
κληρικού.*

Τελικά οι Τούρκοι αποφα-
σίζουν για μία ακόμη φορά
την εξορία του. Ίτσι στις 20
Αυγούστου 1914 απομακρύ-
νεται βίαια από την έδρα του
και καταφεύγει στο Πατριαρ-
χείο της Κων/σεως. Εκεί
εκλέγεται Συνοδός. Στην
περίοδο της τριτης αυτής
εξορίας του ασχολήθηκε με
συγγραφικό έργο στα
Ελληνικά και Γαλλικά.

Οι τίτλοι τους είναι:

α) Ο Ελληνισμός της Μ.
Ασίας και η Νέα Τουρκία.

β) Οι διωγμοί των
Χριστιανών (στα Γαλλικά)

Έγραψε και πολλές άλλες
μονογραφές. Πρωβαίνει σε
πολλές προοδευτικές
διαπιστώσεις για τα κακώς
κείμενα της Εκκλησίας που
ακόμη και σήμερα είναι
επίκαιρες και θεωρούνται
σύγχρονες.

Στην Τρίγλια δε μπορεί να
γυρίσει γιατί οι Τριγλιανοί
έχουν διωχθεί στην
Ενδοχώρα.

*****

Τον Σεπτέμβριο του 1918
φθάνει το τέλος του Α΄
Παγκοσμίου πολέμου. Η
Τουρκία και η Βουλγαρία
υπογράφουν ανακωχή. Ο
Χρυσόστομος ξαναγυρίζει
στην Σμύρνη κοντά στο
πολυαγαπημένο του ποίμνιο
που τον υποδέχεται ως
σωτήρα και Ενάρξη και
τον αγαπά και τιμά σε
υπέρτατο βαθμό.

Στο πρώτο του κίρυγμα μιλά
για τα αγαθά της ελευθερίας
τόσο των ατόμων όσο και των
Εθνών μιλάει για ισονομία
και κοινωνική δικαιοσύνη.

Τον Ραχμή Βέη Νομάρχη
Σμύρνης και οργανωτή των
σφαγών τον απομακρύνουν
και στην θέση του τον
διαδέχεται ο Νουραντίν
Πασάς που ανήκει στις
Νεοτουρκικές οργανώσεις
που επιζητούσαν να αποφύγει
η Τουρκία τις συνέπειες της
ήττας.

Την δραστηριότητα αυτή
καταγγέλλει ο Χρυσόστομος
στους αρμοστές των
Νικητριών δυνάμεων στην
Πόλη και έτσι διατάσσεται η
απομάκρυνσή του από την
Σμύρνη. Την απομάκρυνση
του ο Νουρεντίν δεν ξέχασε
ποτέ και εκδικηθηκε
αργότερα τον Δεσπότη
διατάζοντας τον μαρτυρικό
τον θάνατο. Την Πρωτομαγιά
του 1919 αρχίζουν χαρμό-
συνες ημέρες για τον Χρυσό-
στομο, ο πλοίαρχος Μαυρου-
δής που βρίσκεται στην
Σμύρνη έλαβε το ιστορικό
τηλεγράφημα από τον
Βενιζέλο που μιλούσε για την
απόφαση των Συμμάχων να
γίνει στρατιωτική κατοχή της
Σμύρνης και της Ενδοχώρας
από το Ελληνικό στράτευμα.
Μόλις μαθεύτηκε το γεγονός
όλοι έκλαιγαν από χαρά.

Ο Δεσπότης ζούσε τις πιο
ευτυχημένες μέρες της ζωής
του.

Και πράγματι την άλλη μέρα
φάνηκαν στον Κόλπο της
Σμύρνης τα Ελληνικά πλοία
που έφερναν στρατό κατοχής
και έκαναν πραγματικότητα
ένα όνειρο αιώνων.

Η Σμύρνη εκείνες τις ημέρες
κολυμπούσε στα χρώματα της
γαλανόλευκης. Όταν άρχισαν
να αποβιβάζονται οι πρώτοι
εύζωνοι ο κόσμος έξαλλος
από ενθουσιασμό με
επικεφαλής τον Χρυσόστομο
ευλόγησε τις Ελληνικές
σημαίες και τα στρατευμένα
Ελληνικά νιάτα που έφερναν
την λευτεριά στην
σκληρωμένη έως τότε Ιωνία.
Ο Χρυσόστομος από τον
άμβωνα κηρύσσει την λήθη,
την αγάπη, την ανεξιθρησκία.
Προσπαθεί να προστατεύσει
όσους Τούρκους διώκονται
άδιστα. Γυρίζει στις
Τουρκογειτονιές και μοιράζει
φάρμακα και τρόφιμα.
Προσφέρει στους Τούρκους
το μάνα αντί της χολής.
Αρχηγός του Στρατού είναι ο
Σμυρναίος Λεωνίδας
Παρασκευόπουλος και
Υπατος αρμοστής της
Ελλάδος ο μοιραίος για την
Ελλάδα και δυστυχώς για τον
Μικρασιατικό Ελληνισμό
Αριστείδης Στεριάδης. Ήταν
γραπτό για τον Δέσποτα να
μη χαρεί επί μακρό την χαρά
της απελευθέρωσης.

Ο Στεριάδης θέλοντας να

φάινεται ιδήθεν
αντικειμενικός ξεκίνησε ένα
απίθανο κυνηγητό ενάντια σε
κάθε τι Ελληνικό αναπτύσ-
σοντας μία φιλοτουρκική
δραστηριότητα **ανεξήγητη**.

Ο Δεσπότης προσπαθεί να
κρύψει την πίκρα και την
απογοήτευση του. Αλλιώςτικη
την περίμενε την λευτεριά. Ο
Κεμάλ δεν υποκύπτει στον
Σουλτάνο ούτε δέχεται τις
συνθήκες που επέβαλαν οι
νικητές Σύμμαχοι στους
νικημένους. Επαναστατεί
δημιουργεί στρατό στην αρχή
άτακτο και στην συνέχεια
τακτικό. Έχοντας για
συμπαραστάτες τους Γάλ-
λους, Ιταλούς και Ρώσους.
Γίνονται οι άστοχες εκλογές
του 1920 στην Ελλάδα
καταψηφίζεται ο δημιουργός
της Μεγάλης Ελλάδας
Ελευθέριος Βενιζέλος
εγκαταλείποντας το πολιτικό
προσκήνιο. Οι διάδοχοι του
συνεχίζουν τον αγώνα χωρίς
καμία εξωτερική βοήθεια.
Γιατί και η Αγγλία μόνιμη
συμπαραστάτης του Βενιζέ-
λου εγκατέλειψε τελικά την
Ελληνική υπόθεση στην Μ.
Ασία. Το σύνθημα που είχαν
διαλαλήσει προεκλογικά το
περίφημο **ΟΙΚΑΛΕ** δεν ήταν
δυνατόν να γίνει πραγματικό-
της. Ο στρατός έπρεπε να
προχωρήσει να συνεχίσει τον
αγώνα στα βάθη της
Ανατολής. Πώς όμως, με ποιά
μέσα, με ποιά πίστη; Οι
περισσότεροι έμπειροι αξιω-
ματικοί είχαν απομακρυνθεί.
Ο Χρυσόστομος βλέπει την
καταστροφή να έρχεται αλλά
διατηρεί πάντα την ελπίδα ότι
κάτι θα συμβεί για να σωθεί η
καταστροφή. Συλλαμβάνει
την ιδέα να οργανώσει τον
Μικρασιατικό λαό, να
πολεμήσει για τις περιουσίες
του και για την ζωή τους.
**Δημιουργεί την Μικρασια-
τική Άμυνα και αναλαμβάνει
την προεδρία της - Μέλη της
εκλεκτοί Σμυρναίοι.** Απευθύ-
νονται στον Στεριάδη και του
ζητούν την άδεια να οργανω-
θούν για άμυνα και να
ζητήσουν βοήθεια από τους
παλιούς συμμάχους τους. Ο
Στεριάδης αρνείται να
συμπαρασταθεί και τους
απαγορεύει να προβούν σε
ενέργειες, τους έδωξε **σκαιά
και πρόστυχα**.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΣΤΑ "ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ '99"

Η Μικρασιατική Άμυνα όμως δεν απογοητεύεται και αποφασίζει να δραστηριοποιηθεί μόνη της και εκδίδει προκηρύξεις και απευθύνεται στο Μικρασιατικό λαό να συνδράμει την άμυνα. Τελειώνει η προκήρυξη ως εξής... **Πλούσιοι δώσατε τα χρήματά σας. Πτωχοί δώσατε την καρδιά σας. Η Ελευθερία μας κινδυνεύει.....**

Ο Χρυσόστομος γράφει προσωπικά γράμματα προς όλους τους μεγάλους της γης - προς Λόυντ Τζώρτζ (Πρωθυπουργός της Αγγλίας), Γαλλία, Ιταλία στον Πάπα.

Όλοι κωφεύουν. Η πίστη για την τελική νίκη κλονίζεται. Τον Μάρτιο του 1922 καταφθάνει στην Σμύρνη ο Αρχιστράτηγος Παπούλιας. Ο Χρυσόστομος και ο Παπούλιας συνεργάζονται αρμονικά για την κοινή σωτηρία. Οι ενέργειές τους όμως συναντούν σφοδρή αντίδραση από τον Στεργιάδη και από την κυβέρνηση. Τις ενέργειες αυτές στηλιτεύουν ο τέως αρχιστράτηγος Λεωνίδας Παρασκευόπουλος και ο Βενιζέλος από το Παρίσι και τις χαρακτηρίζουν **προδοτικές**.

Ο Χρυσόστομος εξακολουθεί να κινείται προς κάθε κατεύθυνση. Στέλνει επιτροπή προκρίτων στην Αθήνα. Ο Γούναρης (Πρωθυπουργός) τους καθησυχάζει... υπόσχεται ότι δεν θα αποσύρει τον στρατό.

Ο αρχιστράτηγος Παπούλιας απογοητευμένος από τις ενέργειες του Στεργιάδη υποβάλει την παραίτησή του στις 12 Μαΐου 1922. Όλοι πλέον είναι απελπισμένοι. Οι Σμυρναίοι πιστεύοντας τις δηλώσεις των μεγάλων της γης συγκρότησαν ευχαριστήριο συλλαλητήριο για την σωτηρία της ένα μόλις μήνα πριν την καταστροφή. Το τέλος της τραγωδίας πλησιάζει τίποτε δεν είναι πλέον ικανό να την αναχαιτίσει...

Ο τραγικός Αύγουστος του 22 απέχει λίγες μόνον ημέρες. Το μέτωπο στα βάθη της Μ. Ασίας αρχίζει να καταρρέει. Οι φήμες οργιάζουν. Οι Μικρασιάτες αγωνιούν. Οι αρχές κρατούν ένοχη σιγή. Επιτέλους οι αόριστες φήμες γίνονται συγκεκριμένες

πληροφορίες. Πληροφορίες γεμάτες τραγικότητα. Αλλά και ο Θεός φαίνεται ότι εγκατέλειψε τις τραγικές εκείνες μέρες τον Ελληνισμό. Στις 22 Αυγούστου η Σμύρνη είναι πλημμυρισμένη από πρόσφυγες της ενδοχώρας, προσπαθούν να σωθούν. **Ο Δεσπότης ακόμη προσπαθεί, γράφει στον Βενιζέλο να δραστηριοποιηθεί, να γίνει τουλάχιστον η Θράκη με την Μ. Ασία αυτόνομη περιοχή κάτω από την κυριαρχία του Σουλτάνου.** Ελληνική αρχή δεν υπάρχει στην Σμύρνη όλοι έχουν εξαφανιστεί. Ο αυλόγυρος της Αγίας Φωτεινής είναι γεμάτος κόσμος. Ο Δεσπότης προσεύχεται. Δεν είναι δυνατόν κάτι θα κάνει ο καλός Θεός για να τους σώσει. Στο τελευταίο στρατιωτικό ανακοινωθέν αναφέρεται για πρώτη φορά η σκληρή αλήθεια... η στρατιά να εκκενώσει την Μ. Ασία μεταφερόμενη αεροπορικά. Ο κυβερνήτης του **Λήμνος** προτρέπει τον Χρυσόστομο να επιβιβαστεί για να σωθεί και κείνος απαντά:

Θα μείνω κοντά στο ποίμνιό μου να μοιραστώ την τύχη του. Ξέρω τι με περιμένει....

Στις πιέσεις του κυβερνήτη του παραδίδει 2 βαλίτσες με τα άμφιά του, μίτρα, σταυρούς εγκόλπια ... να τα παραδώσει στον γαμπρό του του **Φίλιππο Καβονιόδη στον Πειραιά**. Οι μονάδες του στρατού αρχίζουν να εγκαταλείπουν την Ιωνική γη. Εντούτοις όλες οι αρχές δίνουν καθησυχαστικές πληροφορίες και ο ανεκδιήγητος Στεργιάδης διαβεβαιώνει τον Δεσπότη ότι όλες οι ανησυχητικές ειδήσεις είναι ψεύτικες και προϊόν απαισιοδοξίας των δειλών. Ο Ύπατος Αρμοστής απαγορεύει την αποχώρηση του Μικρασιατικού στοιχείου που ζητούσε να φύγει για να σωθεί. Ο Στεργιάδης διατάσει να διαλυθεί η Σμυρναϊκή Πολιτοφυλακή που αριθμούσε δύναμη 22.000 ανδρών και είχε ιδρύσει ο Παπούλιας. Στις 23 Αυγούστου ο Υπουργός Στρατιωτικών Θεοτόκης διαβεβαιώνει ότι η κυβέρνηση δεν αποφάσισε την εκκένωση της Μ. Ασίας. Ο Τουρκικός Στρατός έχει φθάσει έξω από την Σμύρνη.

Φθάνουν 3 οχηματαγωγά προερχόμενα από την Ραιδεστό γεμάτα με στρατό από την Θράκη. Οι στρατιώτες αρνούνται να αποβιβαστούν. Ο Δεσπότης τους επισκέπτεται και τους εκλιπαρεί να αποβιβαστούν. Εισπράτει σιωπή και άρνηση. Απελπισμένος γυρνά στην Μητρόπολη και γονατιστός ζητά πλέον βοήθεια από τον Θεό. Όταν νυκτώνει ο Στεργιάδης ξεγλιστρά εγκαταλείποντας την Αρμοστεία για να καταφύγει σε Αγγλικό πλοίο. Την δεύτερη φορά το κατορθώνει. **Το βράδυ της 26 Αυγούστου αποχωρούν και τα τελευταία πολεμικά μας από την Σμύρνη. Ο Χρυσόστομος μένει μόνος μέσα στο χάος. ΠΟΙΜΕΝΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΑΡΧΗΣ.** Τρέχει παντού όπου νομίζει ότι μπορεί να βοηθήσει στο προξενείο της Αγγλίας, Γαλλίας, ΗΠΑ. Όλοι εκφράζουν την λύπη τους και την αδυναμία τους να βοηθήσουν. **Ο Αμερικάνος πρόξενος του προτείνει να φύγει με αμερικανικό πλοίο. Αρνείται. Ο Αρχιεπίσκοπος των Καθολικών το ίδιο. Αρνείται.** Η ημέρα του τραγικού τέλους ξημερώνει. Είναι Σάββατο 27 Αυγούστου. Πλησιάζει η στιγμή που θα γίνει πραγματικότητα η υπόσχεση που έδωσε στον Πατριάρχη κατά την χειροτονία του **"και η μίτρα την οποία οι άγιοι χείρες Σου εναπόθεσαν επί της κεφαλής μου εάν χάσουν την λαμπρότητα των λίθων της θα μεταβληθεί εις ακάνθινο στέφανο Ιεράρχου και προχωρεί με σταθερό βήμα προς το πεπρωμένο του"**.

Η ημέρα αρχίζει με λειτουργία, στους θόλους της Αγίας Φωτεινής αντηχούν οι προσευχές για τελευταία φορά. Κάτωχρος τελειώνει την λειτουργία και επιστρέφει στη Μητρόπολη, για να περιμένει το τέλος του μαρτυρικού θανάτου που του επιφύλαξε η μοίρα του. Να μείνει στην Ελληνική ιστορία ως ο Μεγάλος Εθνομάρτυρας. Λίγο πριν το μεσημέρι μπαίνουν στη Σμύρνη οι πρώτοι άτακτοι. Ο Δεσπότης διατάσσει να καούν όλα τα αρχεία της Μικρασιατικής Άμυνας. Τον καλούν στο Διοικητήριο και του ζητούν

να εκδώσει εγκύκλιο όπως όλοι οι Έλληνες να παραδώσουν όπλα και όσους στρατιώτες έκρυσαν. Περιμένει πλέον με ηρεμία το τέλος του. Προσπαθεί να διατηρήσει την γαλήνη του διαβάζοντας τα όσα ο Ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει, περιγράφοντας τα μαρτύρια του Χριστού. Αφοσιωμένο στην μελέτη του Ευαγγελίου του, βρίσκει το μήνυμα του καινούριου Διοικητή της Σμύρνης Νουρεντίν Πασά. Και, ο Χρυσόστομος με βήμα σταθερό προχωρεί τον Γολγοθά του. Ξέρει τι τον περιμένει. Με τον Νουρεντίν είχαν παλιά αντιδικία. Είχε φροντίσει το 1919 να τον διώξουν οι σύμμαχοι από την Σμύρνη ως οργανωτή των σφαγών του Ελληνορθόδοξου στοιχείου. **Και απευθύνεται ο Νουρεντίν στον Χρυσόστομο.... Δεν θα σε δικάσω εγώ για το Έργο σου αλλά θα σε παραδώσω στο λαό μου να σε δικάσει.** Τον δικάζει όχι αλλά σε θάνατο αλλά σε μαρτυρικό θάνατο. **Το Τουρκικό πλήθος μαινόμενο τον παρέλαβε του φόρεσε λευκό χιτόνα και τον έσυρε στους Τουρκομαχαλάδες και τον υπέβαλε σε φοβερά απάνθρωπα μαρτύρια μέχρι θανάτου. Το σκήνωμά του το έσυραν στους δρόμους και μετά το εξαφάνισαν.** Κανείς δεν γνωρίζει τι απέγινε. **Τάφος που να σκεπάζει τα ιερά κόκαλα του δεν υπάρχει.** Όλη η Ελλάδα τον έκλαψε. Προ εξαιτίας η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος τον ανακήρυξε ΑΓΙΟ. **Είναι ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΤΡΙΑΩΝ, Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ, Ο ΑΓΙΟΣ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.**

Το Πανελλήνιο τον τίμησε. Εκατοντάδες δρόμοι έχουν το όνομά του. Ανδριάντες του έχουν σωθεί στην Θεσσαλονίκη, Δράμα, Αθήνα, Ν. Σμύρνη καθώς και πολλές προτομές του όπως στις νέες πατρίδες των συγχωριανών του Ραφήνα - Ν. Τρίγλια.

Για εκείνον κάθε Ελληνική γη είναι και τάφος του, γιατί σύμφωνα με τα λόγια του Περικλή:

ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗΣ ΤΑΦΟΣ.....

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ “ΤΡΙΓΛΙΑΝΟ ΣΠΙΤΙ” ΣΤΗΝ ΡΑΦΗΝΑ

Ραφήνα 10 Σεπτέμβρη 1999, ημέρα Παρασκευή, ώρα 6.30 μ.μ. Ο Δήμαρχος και Πρόεδρος του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας κος Ανδρέας Κεχαγιόγλου, ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου Ιωάννης Γιάνναρος, η Γεν. Γραμματέας κ. Βάσω Λελεκίδου, ο ταμίας κ. Γεώργιος Σκαρλάτος, η επί των Δημ. Σχέσεων κ. Θωμαή Αρβανιτίδου, τα μέλη του Δ.Σ. κ. Ιωσήφ Πικουλίδης και κ. Σταύρος Τζιβιτζής είναι όλοι εδώ.

Η ικανοποίηση, η χαρά της ολοκλήρωσης της δημιουργίας που διαγράφεται στο πρόσωπό τους είναι ολοφάνερη. Είναι σήμερα τα εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου. Γι αυτό τον λόγο είναι επίσης εδώ ο Μητροπολίτης Μεσογέας και Λαυρεωτικής κ.κ. Αγαθόνικος, οι Ιερείς της Ραφήνας, ο πατέρας Γεώργιος, ο πατέρας Χρυσάνθος, ο πατέρας Ανδρέας, Ιερείς της περιοχής, βουλευτές, Νομαρχιακοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι, ο πρόεδρος της Ποδοσφαιρικής Ομάδας κ. Γεώργιος Χαχολάκης και άλλοι παράγοντες του τόπου. Επίσης ο μεγαλύτερος σε ηλικία Τριγλιανός Βασίλης Βουδούρης που είναι επίτιμος πρόεδρος του

Συλλόγου, ο επίτιμος πρόεδρος Διογένης Παλπατζής ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος, ο Υπολιμενάρχης Ραφήνας, αγαπημένοι μου συγγενείς και φίλοι, γνωστοί και άγνωστοι πατριώτες.

Ολοκληρώθηκε και

απλά ένας χώρος εκθεμάτων, ενώνει πολιτισμούς, ανθρώπους, μνήμες, χαρές και λύπες. Ενώνει το παρελθόν με το μέλλον. Το δικό μας μέλλον, των Τριγλιανών που δεν ξεχνούν.... και οι μνήμες είναι εγγύηση για το μέλλον.

δημιουργήθηκε το σπίτι αυτό. την Τριγλιανή συγγραφέα κ. Σοφία Γιαρένη να απαγγέλει, τις Μικρασιάτικες μελωδίες από την χορωδία του ΚΑΠΗ και την παιδική χορωδία του Δήμου Ραφήνας, την πρωτόγνωρη παρουσίαση σλάιτς και στοιχείων της Π. Τρίγλιας από την κ. Άννα Μιχοπούλου - που είναι συγγραφέας και ερευνήτρια και που επισκεύθηκε με εντολή του Δημάρχου την παλιά και την Νέα Τρίγλια για την συλλογή στοιχείων.

Θεωρώ τιμή το ότι παραυρέθηκα και χαιρέτησα αυτήν την εκδήλωση εκπροσωπώντας το Διοικητικό Συμβούλιο του παραρτήματός μας στην Ν. Τρίγλια.

Εύχομαι ολόψυχα στον κ. Κεχαγιόγλου και σ' όλους τους συντελεστές αυτής της ιερής προσπάθειας θερμά συγχαρητήρια.

Απέδειξαν αληθινά πως όταν συνυπάρχουν σκέψη, γνώση προσπάθεια και πίστη δεν μπορεί παρά ο χρόνος και η ζωή να δικαιώνει καθημερινά ανησυχίες και αγωνίες που αναδεικνύονται από την ψυχή και την παράδοσή μας.

Στην αξιοσύνη τους καλή συνέχεια.

Ο κ. Ανδρέας Κεχαγιόγλου και η κ. Χρυσούλα Σαράφη με φόντο την Π. Τρίγλια

παραδίδεται στους κατοίκους εδώ το “ΤΡΙΓΛΙΑΝΟ ΣΠΙΤΙ” όπως το ονόμασαν.

Ένας χώρος που δημιουργήθηκε με κόπο και μόχθο αλλά κι αγάπη για τις αλησμόνητες πατρίδες.

Αυτό το θαυμάσιο έργο, εύχομαι να είναι σταθμός αναφοράς για τις νέες γενιές που έρχονται.

Αυτό το μουσείο δεν είναι

Η παρουσία η γιορταστική τόσων Τριγλιανών, αυτό το σμίξιμο μέσα από την ιστορία και την παράδοση προκαλεί μωσαϊκό συναισθημάτων σ' όλους μας.

Η μοσχοβολιά της ιστορικής μνήμης υπάρχει εδώ, καθώς ακούμε τον χαιρετισμό του Δημάρχου, την αναφορά του στο πως ξεκίνησε και

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Ξεκινήσαμε από τη Ραφήνα, ένα πρωινό του Ιούλη, για μια όμορφη διήμερη συνάντηση με τους συμπατριώτες μας Τριγλιανούς από τη Χαλκιδική.

Χαρήκαμε όλοι μαζί τις ομορφιές του Πηλίου και το βράδυ διασκεδάσαμε όλοι παρέα ανταλλάσσοντας αναμνηστικά δώρα.

Ο Σύλλογος θέλει να ευχαριστήσει θερμά την

Τριγλιανοί από την εκδρομή στο Βόλο

Πρόεδρο Χρυσούλα Σαράφη-Μπαρμπή για την άψογη διοργάνωση της εκδρομής.

Ευχόμεθα να ξαναγίνει παρόμοια συνάντηση, να ξανανοιώσουμε συγκίνηση και χαρά και να είμαστε πάντα αδελφωμένοι και αγαπημένοι.

Ο Σύλλογος της Ραφήνας

συνάντησή μας.

Η Πρόεδρος του Παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών στην Ν. Τρίγλια
Χρυσούλα Σαράφη

Για τις όμορφες κι' αξέχαστες στιγμές, την άψογη συνεννόηση-συνεργασία, το κέφι και την αγάπη που υπήρχε ανάμεσά μας στην διάρκεια των δυο

ημερών στον Βόλο-Πήλιο, ευχαριστούμε θερμά τον Δήμαρχο και Πρόεδρο του Συλλόγου Ραφήνας κ. Ανδρέα Κεχαγιόγλου την κ. Θωμαή Αρβανιτίδου τα μέλη

του Δ.Σ. του Συλλόγου καθώς και όλους τους πατριώτες μας από την Ραφήνα.

Τις καλύτερες ευχές μας σ' όλους μέχρι την επόμενη

ΟΙ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΣ ΣΤΑ Α.Ε.Ι. & Τ.Ε.Ι.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών και το παράτημά του στην Ν. Τρίγλια συγχαίρουν τους εισαχθέντες στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. μαθητές του Λυκείου της Ν. Τρίγλιας και τους εύχονται καλή επιτυχία και πρόοδο στις σχολές που επέτνχαν.

Βασιλειάδου Ιωάννα	Διαχείρ. Περιβ. Εφ. Πόρων Π. Ιωαννίνων (Αγρ)
Βουδούρη Αικατερίνη	Γεωρ. Φυτ. & Ζωικ. παρ/γης Θεσ/νίκης (Βόλος)
Γεροχρήστου Μαρία	Φιλοσοφίας Παιδ/κης Θεσσαλονίκη
Γρηγοριάδης Γεώργιος	Φυτ. Παρ/γης ΤΕΙ Ηρακλείου
Δαγλής Νικόλαος	Αστυφυλάκων
Καβρουλάκης Νικόλαος	Ηλεκ/λογίας ΤΕΙ Ηρακλείου
Καμίνης Γεώργιος	Οικονομικών επιστ. Π. Μακεδ. (Θεσ/νίκη)
Κοματανού Εμορφία	Μαθηματικών Ιωαννίνων
Κοντογιαννακούδης Δημήτριος	Μηχανολογίας ΤΕΙ Σερρών
Κυριακέλη Γερακίνα	Γεοπονίας Θεσ/νίκης
Μηλίνη Φωτεινή	Χημικών Μηχ/κών Θεσσαλονίκης
Μουστάκα Ανθοάλα	Παιδαγωγικό Δημοτ. Εκπ. Θράκης (Αλεξ.)
Μπαλτζάκη Γρίβα Βασιλική	Ζωικ. Παρ/γης ΤΕΙ Λάρισας
Μπαμπαλιάρη Αγοριά	Πληροφ. Επ/ντων ΤΕΙ Σερρών
Μπαρμπή Πολύτιμη	Νομική Θεσσαλονίκης
Ναλμπάντης Δημήτριος	Ζωικ. Παρ/γης ΤΕΙ Λάρισας
Νουκαρη Ευγενία	Σχ. Παραγ. Ενδ. ΤΕΙ Θεσ/νίκης
Νυστάζος Γεώργιος	Φυσικής Θεσ/νίκης
Οικονομίδου Βασιλική	Ανθ. Αρχ. Τοπίου ΤΕΙ Ηπ
Πανέλλα Θεοδώρα	Ελληνικής φιλολογίας Θράκη (Κομ)
Πανέλλα Παρασκευή	Φυσ. Αγωγής Αθλητισμού Θεσ/νίκη
Σαράφη Νικολέτα	Ιστορίας - Αρχαιολ. Θεσ/νίκης
Σαράφης Γεώργιος	Γεωργ. Μηχ. Αρδ. ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
Τουμπάκη Ιωάνα	Λογιστικής ΤΕΙ Σερρών
Τσαγιάνος Ιωάννης	Οικονομικών Επιστ. Θεσ/νίκης
Τσαμπολατίδου Ελευθερία	Χημείας Ιωαννίνων
Τσιρίμπαση Ελένη	Παιδαγωγικό Νηπ/γών Θράκης (Αλεξ.)
Χαλκιά Αικατερίνη	Μουσικών Σπουδών Θεσ/νίκης
Χαντζαρίδου Ελισσάβητ	Παιδαγωγικό Νηπ/γών Θράκης (Αλεξ.)
Χατζιωάννου Αθανάσιος	Γεοπονίας Θεσ/νίκης

ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών, στην Νέα Τρίγλια, έχοντας σαν κύριο στόχο του να εμπνεύσει την αγάπη των παιδιών για τη μουσική, που η επίδρασή της είναι πολύ ευεργετική στη διαμόρφωση και ολοκλήρωση της προσωπικότητας του ατόμου, βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσει την λειτουργία της παιδικής του χορωδίας.

Χοροδιδάσκαλος είναι η κ. Ευστρατία Μαργαρίτη-Καζάκη.

Η έναρξη των μαθημάτων έγινε στις 14-10-99 και αγκαλιάστηκε θερμά από μεγάλο αριθμό παιδιών. Μέσα απ' τη χορωδία τα παιδιά πλησιάζονται, γνωρίζονται, μαθαίνουν να επικοινωνούν, να πειθαρχούν, να συνεργάζονται, να εξωτερικεύουν τα συναισθήματά τους, να δημιουργούν συμμετέχοντας σε διάφορες μουσικές δραστηριότητες.

Γι' αυτό το Δ.Σ. πληροφορεί τους Δημότες Τρίγλιας, ότι η χορωδία περιμένει με χαρά κάθε καινούρια συμμετοχή στις πρόβες που θα γίνονται στο χώρο του Πολιτιστικού Κέντρου του Συλλόγου Τριγλιανών κάθε Σάββατο στις 14.15'

E.M.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΕΝΕΔΟΣ. ΟΠΩΣ ΤΑ ΖΗΣΑΜΕ

Συνέχεια από την 2η σελίδα καθώς και η αρχοντιά που ανέδιδαν οι κινήσεις του παρόλη την απλότητά του.

[Κάτι που μας προκάλεσε κατάπληξη ήταν η προσέλευση Τούρκων, ανδρών και γυναικών που με σεβασμό προσκονούσαν την εικόνα της Αγίας και άναβαν κεριά. Όπως μας είπε ο μητροπολίτης αυτό είναι ένα σύνηθες φαινόμενο. Οι Τούρκοι σέβονται μερικούς Αγίους όπως την Αγία Παρασκευή, Αγία Αικατερίνη, Άγιο Γεώργιο, τους προσκονούν και παίρνουν το αγίασμά τους.]

Μετά το πέρας της λειτουργίας συγκεντρωθήκαμε όλοι στον όμορφο χώρο κοντά στην εκκλησία και ακολούθησε ένα ελληνικό πανηγύρι. Είχε έρθει η ορχήστρα "Ελλησποντος" από την Καβάλα, που μας έπαιξε όμορφα πολιτικά και νησιώτικα τραγούδια.

Οι κυρίες από το νησί πρόσφεραν σ' όλους φαγητά. Παρούσες ήταν και πολλές Τουρκάλες με τα παιδιά τους. Το πανηγύρι ήταν γνωστό και σ' αυτές από παλιά. Εντύπωση μας προκάλεσε ένας απόστρατος Τούρκος στρατιωτικός.

Εκκλησιάστηκε με την οικογένειά του πλησίασε και χαιρέτησε τον μητροπολίτη. Δήλωνε οπαδός της ειρήνης και της φιλίας μεταξύ των λαών. Τον καλέσαμε να χορέψει μαζί μας πράγμα που το θεώρησε μεγάλη τιμή. Σε λίγο μπήκε στον κύκλο του χορού και μια άλλη Τουρκάλα. Αν δίναμε τα χέρια ο ένας στον άλλο σκεφτόμουν, για να χορέψουμε, να βοηθηθούμε και όχι να σκοτωθούμε, πόσο διαφορετική θα ήταν αλήθεια η ζωή!

Η μέρα αυτή ήταν από τις ωραιότερες της εκδρομής μας. Η ψυχή μας ήταν γεμάτη από Ελλάδα και Ορθοδοξία παρόλο που βρισκόμασταν σε Τουρκικό έδαφος.

Το βράδυ που ήταν και το τελευταίο της εκδρομής, φάγαμε όλοι οι εκδρομείς μαζί στο όμορφο ξενοδοχείο μας. Καλέσαμε επίσης τους Ιερείς, τον Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου και τους μοναχούς, οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας. Ενώ τρώγαμε, μπορέσαμε να μάθουμε περισσότερα πράγματα για το νησί. Οι 38 εναπομείναντες Έλληνες ασχολούνται κυρίως

με την αμπελοργία και την αλιεία. Οι σχέσεις τους με τους Τούρκους είναι αρμονικές. Μόνο όταν κατά καιρούς διαταράσσονταν οι σχέσεις Τουρκίας και Ελλάδας μόνο τότε άλλαζαν και οι σχέσεις των κατοίκων. Ασκούν ελεύθερα τα θρησκευτικά τους καθήκοντα. Πρόβλημα αντιμετωπίζουν μόνο οι νεαροί οικογενειάρχες που αναγκάζονται να μοιράσουν την ζωή τους μεταξύ νησιού και άλλων Ελληνικών πόλεων και της Αθήνας, για να φοιτούν τα παιδιά τους σε ελληνικά σχολεία.

Αργά το βράδυ χωριστήκαμε ανταλλάσσοντας διευθύνσεις και αριθμούς τηλεφώνων.

Την άλλη μέρα 27 Ιουλίου, νωρίς το πρωί συγκεντρωθήκαμε στο λιμάνι.

Ήρθαν να μας χαιρετήσουν όλοι μαζί και επιβιβασθήκαμε στο πλοίο. Καθώς τους κοίταζα να μας χαιρετούν τόσο λίγοι, ήρθαν στο μυαλό μου τα λόγια του ηγουμένου: "Το μικρό ποίμνιο", "η μικρή ζύμη". Τους χαιρετούμε μέχρι να χαθούν από τα μάτια μας και η εικόνα τους αποτυπώνεται στην καρδιά μας. Στο φέρυ-μπτω συνταξιδεύουμε με τον Μητροπολίτη κ. κ. Φώτιο

που επιστρέφει στην Μητρόπολη της Ίμβρου. Αποχαιρέτώντας μας, μας λέει: "εσείς τώρα φεύγετε και θα ζήτε με τις αναμνήσεις της εκδρομής και εμείς κλεισμένοι στα δώματά μας θα ζούμε με την ελπίδα μιας νέας επίσκεψης".

Δέσποινα Παρασκευά-Κράνη
καθηγήτρια φιλόλογος
του Λυκείου Ν. Τρίγλιας
Χαλκιδικής

Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Χάψα 1
Τ.Κ. 546 26

Εκδότης - Διευθυντής
Μήτσου Ιωακείμ
Πρόεδρος

Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:
Α^{φοι} ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Αν. Θράκης 21
Τηλ. 914.464

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Η κ. Κωνσταντία Μπανάβα, κόρη της Ελένης Σαντζελή με τον κ. Σωκράτη Κουβράκη.

Ο κ. Δημήτριος Γιοβάνογλου και η κ. Παρασκευή Μουστάκα.

Ο κ. Ιωάννης Πιστικίδης και η κ. Λουίζ Γουάτλι

Ο κ. Αθανάσιος Κοντός και η κ. Ευαγγελία Καφλιάνη

Ο κ. Απόστολος Μπούρμπουλας και η κ. Αθηνά Νίκα. Κουμπάρος ο Γιάνογλου Θεόδωρος

Ο κ. Αλέξανδρος Χαρίσης και η κ. Ελένη Κοκαλά

Ο κ. Κωνσταντίνος Βαμβακάς και η κ. Αντωνία Ραχμανίδου. Κουμπάρα η Αικατερίνη Ποθητού.

Ο κ. Λόταρ Μάρτιν Μπεκ και η κ. Ευστρατία Ζαφειρίου.

Ο κ. Ιωάννης Κυπριώτης του Βασιλ. και η κ. Αθηνά Σαπλαμίδου. Κουμπάρος ο κ. Βικίας Λεωνίδας.

Ο κ. Θεόδωρος Παναός με την κ. Δήμητρα Ακασιάδου. Κουμπάροι ο κ. Παναγιώτης και η κ. Θεοδώρα Καρρά.

Ο κ. Γιάννης Σαρηγιαννίδης με την κ. Δάφνη Δαγλήρη. Κουμπάρος ο κ. Ιωάννης και η κ. Παρασκευή Γιαλαντζή.

Γεννήσεις

Ο κ. Γεώργιος Βαρελάς και η κ. Γραμματική Βαμβακά απέκτησαν κορίτσι.

Ο κ. Τσακιλιώτης και η κ. Αντωνία Μαμούνη απέκτησαν κορίτσι.

Ο κ. Αθανάσιος Κοντός και η σύζυγός του Ευαγγελία απέκτησαν κορίτσι.

Ο κ. Ευγενίου Στράτος και η σύζυγός του Τάνια απέκτησαν κορίτσι.

Ο κ. Κυπριώτης Δημήτριος και η σύζυγός του Ροζαλία απέκτησαν κορίτσι.

Βαπτίσεις

Ο κ. Αντώνης Καραντώνης και η κ. Μαρία Καλοπαναγιώτου βάπτισαν τον γιό τους και τον ονόμασαν Αλέξανδρο.

Ο κ. και η κ. Πέτρου Δ. Δόμνα βάπτισαν το αγοράκι

τους και το ονόμασαν Μανώλη.

Ο κ. Ιωάννης Ακασιάδης και η σύζυγός του Δόμνα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Παναγιώτη.

Ο κ. Βασίλειος Κεμίνης και η κ. Αντωνία Γκογκάλη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Νικόλαο. Νουνά η κ. Ακατερίνη Καραολάνη.

Ο κ. ευγένιος Πηνιώτης και η κ. Μαρία Τσάκωναβάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελισάβετ. Νουνά η κ. Πελαγία Τσάκανα.

Ο κ. Δημήτρης και η κ. Φρόσω Ελμαϊδη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Νικόλαο

Ο κ. Βασίλειος Γαρίσης και η κ. Μάγδα Χαλκιά βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ζασιλική. Νουνός ήταν ο κ. Νουκάρης Γιώργος.

Ο κ. Στράτος και η κ. Παναγιώτα Καραμεργιόγλου βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Κατερίνα. Νουνά ήταν η κ. Σμυρνιώτου Πάτρα.

Θάνατοι

Ευδόκιμος Σολωμίδης, ετών 68.

Γραμματική Μποχόρη, ετών 84.

Γεώργιος Μπαρμπής, ετών 73
Κυριακή Τσαματίκα, ετών 76
Νικόλαος Καλπάκης, νήπιο
Δέσποινα Παυλίδου, ετών 72
Δημήτριος Τσικουτας, ετών 83

Γεώργιος Κόκοτας, ετών 81
Γιαννούλα Κράτη, ετών 88
Μερσινάς Γιώργος, ετών 59
Μποϊκογλου Τριανταφυλλιά 63
Πατέρνα Ευαγγελίς, 96

στην *Αλεξανδούπολη*

Η Καλυψώ Αυγουστίδη

Συγχαρητήρια

Συγχαρητήρια στον Νίκο Ζαφειρή Νυστάζο εύχονται οι θείοι, οι θείες και τα ξαδέλφια του για την αποφοίτησή του από την Σχολή Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου John Hopkins της Βαίτιμόρης. Καλή σταδιοδρομία και καλή συνέχεια στις σπουδές του στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Σικάγου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

Δωρεές για το Λαογραφικό Μουσείο

-- Η κ. Στέλλα Κοκκινίδη στη μνήμη του Παύλου Παπαγεωργίου 5.000 δρχ για τον Σύλλογο.

- Η κ. Πέρσα Καμίνη στη μνήμη του Αναστάση Καμπά 5.000 δρχ.

- Η κ. Αμπατζιά Πολυξένη 5.000 δρχ στο Λαογραφικό Μουσείο.

- Η Δρουμπουνέτη Ευδοξία 5.000 δρχ. εις μνήμην Δέσποινας Παυλίδου.

- Ο κ. Νίκος Κοκαλάς και η κ. Βαρβάρα Κοκαλά 5.000 δρχ εις μνήμη των γονιών τους.

- Ο κ. Νίκος και η κ. Καίτη Μαμελετζή 10.000 δρχ εις μνήμη Δέσποινας Παυλίδου Μακασίκη.

- Ο κ. Βεργάκης Γιώργος 10.000 δρχ εις μνήμην Δημητρίου Τσικουτα.

- Η κ. Μορφούλα Βαμβακά 5.000 δρχ στον Σύλλογο Τριγλιανών.

- Η κ. Κατίνα Σαρρή 10.000 δρχ. για το Λαογραφικό Μουσείο.

- Ο κ. Ν. Καλπάκης 5.000 δρχ. για το Λαογραφικό Μουσείο.

- Ο κ. Ραχμανίδης Δημήτρης 40.000 δρχ. για το Λαογραφικό Μουσείο.

Δωρεές για την ανέγερση του Ιερού Ναού Χρυσοστόμου Σμύρνης

Ο κ. Κωνσταντίνος Μελκής στη μνήμη του Ιωάννη Αθανασιάδη γιού της δασκάλας στην παλιά Τρίγλια, Σίτη Χριστοδουλίνας 15.000 δρχ. για την ανέγερση του Ιερού Ναού Αγ. Χρυσοστόμου.

- Ο κ. Στέφανος Σαράφης και η κ. Χρυσούλα Σαράφη στη μνήμη του Γεωργίου Μπαρμπή και της Μαγδαλίνης Σαράφη 50.000 δρχ. για την ανέγερση του Ιερού Ναού Αγ. Χρυσοστόμου.

Η κ. Καλιόπη Καβουνίδη 100.000 δρχ.

Ο κ. Δαμιανός και η κ. Φένια Μήτου 10.000 δρχ. στην μνήμη του Γιώργου Κόκοτα.

Ο κ. Αναστάσιος και η κ. Σίβα Μήτου 10.000 δρχ στη μνήμη του Γιώργου Κόκοτα.

Ο κ. Γεώργιος και η κ. Βιργινία Ζέρβα από Ραφήνα 10.000 δρχ.

Ο κ. Σταμάτης και η κ. Μαγδαληνή Τσαλιά από Ραφήνα 10.000 δρχ.

Ο κ. Σωκράτης και η κ. Βασιλική Μπογιατζή από Ραφήνα 10.000 δρχ.

Ο κ. Αϊβαλιώτης Νικόλαος 20.000 δρχ. αντί στεφάνι στη μνήμη Γεωργίου Κόκοτα.

Ο κ. Αϊβαλιώτης Αναστάσιος 20.000 δρχ. αντί στεφάνι στη μνήμη Γεωργίου Κόκοτα.

Η κ. Μήτου Σταυρούλα 20.000 δρχ. αντί στεφάνι στη μνήμη Γεωργίου Κόκοτα

Η κ. Κήτα Φρόσω 10.000 δρχ. αντί στεφάνι στη μνήμη Γεωργίου Κόκοτα.

- Η κ. Γκίκογλου Τασούλα και ο κ. Γιώργος Γκίκογλου 10.000 δρχ. εις μνήμην Δημητρίου Τσικουτα.

Δωρεές για τον Σύλλογο και την εφημερίδα "Τριγλιανά Νέα"

Η κ. Καραβέλα Μαρία 10.000 δρχ.

Ο κ. Κοκαλίδης Παναγιώτης 6.000 δρχ.

Συγχαρητήρια

Θερμά συγχαρητήρια στην κ. Χαρούλα Στεργίου-Παπαγεωργίου και σ' όλους τους παράγοντες του Δ.Ε.Ι. Arts Science & Technology για την οργάνωση, την εξυπηρέτηση και την αντιμετώπιση στους μαθητές τους.

Χρυσούλα Σαράφη
*****

Η κ. Μορφούλα Βαμβακά συγχαίρει και εύχεται καλή σταδιοδρομία στην εγγονή της Ευαγγελία Βαμβακά του Αποστόλου που πέρασε στη Γερμανική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΠΟΥ ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Με έκπληξη διαβάσαμε την επιστολή -την οποία δημοσιεύουμε παρακάτω- που υπογράφει ο αντιδήμαρχος Τρίγλιας (άραγε η Δήμαρχος γιατί;;;;) προς το Παράρτημα του Συλλόγου μας στην Ν. Τρίγλια (γιατί όχι και στο σύλλογο;).

Και αυτό *γιατί είναι αδιανόητο* να πιστέψουμε ότι η κ. Δήμαρχος ή έχει τόση άγνοια των περυσιακών στοιχείων του Δήμου ή νομίζει πως μπορεί να κοροϊδεύει εδώ και αρκετά χρόνια όχι μόνον τον Σύλλογό των Τριγλιανών αλλά και όλους τους Τριγλιανούς που είναι μέλη του και κατοικούν σε ολόκληρη τη γη.

Η σκέψη μας να ανεγείρουμε έναν μεγάλο και περικαλή Ι. Ναό στην μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρα Χρυσόστομου Σμύρνης στην Ν. Τρίγλια αγκαλιάστηκε με αγάπη και συγκίνηση από όλους ανά τον κόσμο Τριγλιανούς, οι οποίοι έμπρακτα έδειξαν το ενδιαφέρον τους ενισχύοντας οικονομικά τον Ιερόν αυτόν σκοπό μας. *Απ' την πρώτη στιγμή η σκέψη και απόφασή μας κοινοποιήθηκε στην τότε πρόεδρο και σημερινή Δήμαρχο η οποία έδειξε κατανόηση και μας δήλωσε ότι ο τόπος που θα ανεγερθεί ο Ιερός Ναός θα είναι στο συγκεκριμένο δασύλιο.* Μάλιστα οι τότε Κοινοτικοί Σύμβουλοι όχι μόνον θεωρούσαν δεδομένη την θέση αυτή αλλά με χαρά και καμάρι την έδειχναν στα μέλη του συλλόγου μας αλλά και σ' όλους τους Τριγλιανούς.

Πιστέψαμε στις προθέσεις τους, γιατί θεωρούμε ότι όταν κάποιος υπηρετεί έναν θεσμό όπως του προέδρου ή του Δημάρχου κάθε του απόφαση και λέξη έχει και υπευθυνότητα και σοβαρότητα και γι' αυτό τους ευχαριστήσαμε κατά τις εκδηλώσεις μας στα Χρυσόστομια, στους ετήσιους χορούς του συλλόγου

μας (όπου κατ' επανάληψη δήλωνε η κ. Δήμαρχος ότι το οικοπέδο θα παραχωρηθεί) αλλά και μέσα από την εφημερίδα μας "ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ".

Τελικά με την νέα δομή του Δήμου επανήλθαμε με επιστολή μας ζητώντας να παρθεί επιτέλους απόφαση από το Δημοτ. Συμβούλιο για να προχωρήσουμε στις ανάλογες ενέργειες για την μελέτη και έκδοση άδειας ανεγέρσεως του Ιερού Ναού.

Και αντ' αυτού όχι μόνον δεν συζητήθηκε το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο, *όχι μόνο δεν μας κάλεσαν για να διερευνήσουμε από κοινού την υπόθεση*, αλλά μας έστειλαν επιστολή δηλώνοντας την άγνοια τους και τον πολύχρονο εμπαιγμό τους προς τον σύλλογό μας και προς τους Τριγλιανούς, αφού όπως αναφέρει το έγγραφο από το 1993 υπήρχε κώλυμα και δεν το γνώριζαν(;)

Θεωρούμε ότι ο καταλληλότερος τόπος για την ανέγερση του Ιερού Ναού είναι αυτός που πριν τρία χρόνια περίπου συμφωνήσαμε κοινότητα και σύλλογος και πιστεύουμε ότι ένα μέρος του χώρου αυτού μπορεί με απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου και Νομάρχη να αποχαρακτηρισθεί και να ξεκινήσουμε όλοι μαζί αγαπημένοι στην εκτέλεση του μεγάλου αυτού σκοπού. Και αυτό γιατί ο Άγιος Χρυσόστομος όχι μόνον υπήρξε ο φλογερός πατριώτης και ο μεγάλος στυλοβάτης της Εκκλησίας αλλά και το άξιο τέκνο της παλιάς μας πατρίδας, ο δικός μας δηλαδή άνθρωπος.

Αυτοί που δεν διάβασαν ή δεν άκουσαν την Ιστορική του δράση και αυτοί που τον γνώρισαν μόνο από την μαρμάρινη προτομή του δεν μπορούν να καταλάβουν το μεγαλείον της ζωής του αλλά και το μαρτύριον του φρικτού του θανάτου. *Εμείς επιμένουμε ότι ο Ιερός Ναός θα ανεγερθεί έστω και με καθυστέρηση.*

Ζητάμε από όλους τους Τριγλιανούς να συνεχίσουν τις προσφορές τους για τον μεγάλο αυτόν στόχο που βάλαμε. Κάναμε υπομονή τρία χρόνια. Θα περιμένουμε ακόμη τρία αν χρειασθούν. Η ψυχή του Αγίου μας αναπαύεται στους ουρανούς και βλέπει και περιμένει από όλους μας να αναγείρουμε το δικό του σπίτι, τον δικό του τάφο, την δική του Εκκλησία.

Και εμείς είμαστε αποφασισμένοι όταν ωριμάσουν οι συνθήκες να επιτελέσουμε το χρέος μας.

Όσο για την ουσία του εγγράφου: α) πουθενά στο έγγραφο του Νομάρχη δεν αναφέρεται ότι τμήμα του συγκεκριμένου οικοπέδου χαρακτηρίστηκε ως δάσος.

β) Διαπιστώνουμε και πάλι καλή διάθεση εκ μέρους του Δήμου *σαν να μην την είχαμε και στο παρελθόν με τα γνωστά αποτελέσματα.*

γ) *Μας ζητούν να υποδείξουμε εμείς άλλο οικοπέδο (και μάλιστα να πληρεί τους οικοδομικούς όρους) σαν να γνωρίζουμε καλύτερα από τον Δήμο τα ελεύθερα οικοπέδά του, αντί να μας καλούν σύλλογο και παράρτημα σε μια κοινή σύσκεψη για την εύρεση της καταλληλότερης λύσης.*

Πάντως είναι γνωστόν ότι *εμείς προτείναμε σαν κατάλληλους χώρους τον χώρο του δασηλίου ή τον ακριβώς απέναντι (που βρίσκεται η παλιά δεξαμενή), ώστε να αξιοποιηθεί πλήρως ολόκληρη η περιοχή μια και θα υπάρχουν εκεί Εκκλησία, πάρκο γύρω από την Εκκλησία, Σχολεία και γήπεδα.* Αν και πάλι δεν παραχωρήσουν έναν απ' αυτούς τους δύο χώρους τότε ισχύει η παροιμία που λένε στο χωριό μας *"Όποιος δεν θέλει να ζημώσει δέκα μέρες κοσκινίζει...".*

**Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ**

Έχοντας υπόψην τα.....

αποφασίζουμε

Εγκρίνεται η τροποποίηση του ρυμ. σχεδίου Διανομής Υπουργείου Γεωργίας κοιν. Ν. Τρίγλιας, με την αλλαγή της χρήσης τμήματος του Ο.Τ. 117 με στοιχεία ΒΓΔεδγΒ από Άλσος σε χώρο ανέγερσης Γεν. Λυκείου σύμφωνα με το συνημισμένο διάγραμμα, το οποίο αφού θεωρήθηκε από το ΤΠ & ΠΕ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας.

Η παρούσα απόφαση δεν περιέχει διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Πολύγυρος 13/1/93

Ο Νομάρχης

Προς: Το Παράρτημα
Συλλόγου Τριγλιανών
Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

ΘΕΜΑ: Παραχώρηση οικοπέδου στα πεύκα για ανέγερση Ι.Ν. αφιερωμένου στον Εθνομάρτυρα Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης

Σε απάντηση του με αριθμό 24/18-8-1999 εγγράφου σας, σχετικά με την παραχώρηση οικοπέδου στα πεύκα, σας κάνουμε γνωστό ότι, *δεν μπορούμε να ικανοποιήσουμε το αίτημά σας*, διότι το συγκεκριμένο τεμάχιο με την 58440/92/14-1-93 απόφαση του κ. Νομάρχη Χαλκιδικής, έχει αποχαρακτηρισθεί από Άλσος, και τμήμα αυτού έχει χαρακτηριστεί ως "Χώρος ανέγερσης Γεν. Λυκείου", το δε υπόλοιπο ως "Δάσος". Σας επισυνάπτουμε τη σχετική απόφαση του κ. Νομάρχη σε φωτοαντίγραφο και απόσπασμα χάρτη της περιοχής.

Ο Δήμος έχει την καλή διάθεση να σας διαθέσει χώρο τον οποίο θα μας υποδείξετε και στον οποίο θα υπάρχει δυνατότητα ανέγερσης κτιρίου σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις.

Με εκτίμηση
Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ
α/α

Αριστείδης Γεώργγιου
(Αντιδήμαρχος)